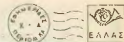

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 1,
ΠΛ. ΚΑΛΙΓΓΟΣ
10577 ΑΘΗΝΑ

τα δικα μας
νεα απο τον

ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΦΥΛΟ 82ο
ΙΟΥΛΗΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1997

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ

Στις 28 Σεπτέμβρη,
ώρα 8.30 το πρωί
στο Θέατρο
«Περοκέ»,
πλατεία Καραϊσκάκη

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

(Αποσπάσματα από την εισήγηση της Διοίκησης στις σελ. 6-7)

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ την Τρίτη 14 Οκτώβρη

Πανελλαδική κινητοποίηση του κλάδου και συμμετοχή στην πανεργατική απεργία στις 23 Οκτώβρη.
Τρίμηνο δράσης αποφάσισε η Ομοσπονδία μας

ΣΕΛ. 6-7

Γενικές Συνελεύσεις Παραρτημάτων

Παράρτημα	Ημερομηνία	Ωρα	Τόπος Γεν. Συνέλευσης
Α. Λύσια	Πέμπτη 9/10	6.30 μ.μ.	Γραφεία Παραρτήματος (Αγ. Κωνσταντίνου 10)
Γλυφάδα	Κυριακή 12/10	9 π.μ.	Μορίνο Μορφωτικό Κέντρο Ελληνικού, Χαλδίας 43
Μαρούσι	Κυριακή 12/10	9 π.μ.	Αίθουσα Εθνικής Αντίστασης, (Μιλτιάδου 4)
Περιστερί	Πέμπτη 9/10	6.30 μ.μ.	Γραφεία Παραρτήματος, Θεοφράστου 20
Καλλιθέα	Τρίτη 14/10	6.30 μ.μ.	Γραφεία παραρτήματος, Σωκράτους 72
Κολωνός	Κυριακή 19/10	9 π.μ.	Γραφεία παραρτήματος, Αγίου 51-53
Γκύζη	Δευτέρα 13/10	6 μ.μ.	Γραφεία Παραρτήματος, Κουνδουρού 4
Καματερό	Κυριακή 12/10	9 π.μ.	Ταβέρνα Μαργαρίτα, Θεσσαλονίκης 34
Αιγάλεω	Κυριακή 19/10	9.30 π.μ.	Πολιτ. Κέντρο Γ. Ρίτσος Πλ. Εσταυρωμένου
Γαλάτσι	Κυριακή 12/10	9 π.μ.	Γραφεία Συνδικάτου, Αρτέμιδος 8
Ν. Ηράκλειο	Κυριακή 12/10	8.30 π.μ.	Πνευματικό Κέντρο Δ. Ηρακλείου - Βάκου 1
Ν. Ιωνία	Κυριακή 12/10	10 π.μ.	Γραφεία Συνδικάτου, Αγίου Γεωργίου 41

Το τελικό δια-
στημα εντάθηκε
στη επίθεση ενάν-
τια στο ύψος
του μεροκάμα-
του και στα ασφατικά δικ-
αιώματα των οικοδόμων.

Μία σειρά προβλήματα, που υπάρχουν στον τομέα κατασκευής νέων οικοδομών, από ορισμένους επιτήδευτους φοιτητές στο αναρτημένο δικαίωμα που έχουν όλοι οι οικοδομητοί να διεκδικούν μεροκάματο που να τους καλύπτει τις στοιχειώδεις ανάγκες της ζωής και να ασφαλίζονται για όσες ημέρες δούλευαν με το ύψος που πραγματικά μετώπιζε μεροκάματο που παίρνουν, όπως και την αμοιβή από τις υπερωρίες, στον αυτόν πραγματισμό. Αυτό ορίζει η ασφαλιστική νομοθεσία.

Ιδιαίτερα σε περιόδους στασιμότητας ή μείωσης της οικοδομικής δραστηριότητας, το ύψος της αμοιβής και η ασφαλισία μας είναι που δέχονται τις περισσότερες βλάβες από την κυβέρνηση, τους εργοδότες και μια σειρά καλοπληρωμένους καλαμαράδες.

Θα κείνα αιτία για την αναβολή στον κλάδο παρουσιάζουν το μεροκάματο, την ασφαλισία και τα άλλα δικαιώματά μας, συγκλιωτικότερα έτσι τις πραγματικές αιτίες της ανεργίας και του υψηλού κόστους κατασκευής των οικοδόμων.

Δυστυχώς, αυτές οι απόψεις πίνουν σε ορισμένους αναδελφικούς μας, που εκτός από το ότι δεν διεκδικούν οι ίδιοι αυτό που τους ανήκουν, τα οποία κέρδους ο κλάδος με αγώνες και θυσιές, γίνονται προπαγανδιστές αυτών των βλαβερών απόψεων. Εξυμνητούν έτσι, είτε το καταλαβαίνουν, είτε όχι, το συμφέρον των εργοδοτών, γιατί είναι επίσης οι οικοδόμοι δεν παίρνουμε ικανοποιητικό μεροκάματο και οι ένσημα που δικαιούμαστε αυτοί που κερδίζουμε είναι οι κατασκευαστές και οι εργολάβοι. Και οι χυμικοί βέβαια είμαστε μόνο ενείς.

Ποια είναι όμως η αλήθεια; Φταίει πραγματικά το ύψος του μεροκάματος και το ένσημά μας για την άνοδο ή πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας και κατά συνέπεια για την ανεργία μας; Πώς είναι το πραγματικό εργατικό κόστος και πόσο υπερβάνει την τιμή των διαμερισμάτων;

Είναι άραγε τόσο υψηλό που κάνει ορισμένα στην επένδυση χαμηλότερα στον τομέα κατασκευής οικοδομών;

Αν ρίξουμε μια ματιά μερικά δεκαετίες πίσω, θα διαπιστώσουμε ότι ποτέ το ύψος της αμοιβής και το ένσημά μας δεν επηρέασε καθοριστικά (και ούτε βέβαια υπερβολικά) την οικοδομική δραστηριότητα. Αυτοί που την καθόριζαν είναι άλλοι

Το εργατικό μεροκάματο και η ασφαλισία μας στην οικοδομή

Πόσο επιβαρύνουν το μεροκάματο και η ασφαλισία μας την τιμή των διαμερισμάτων

παράγοντες.

Τη δεκαετία του 1950 σχεδόν όλοι οι οικοδόμοι δεν κολούσαν ένσημα, ή κολούσαν ελάχιστα. Τα μεροκάματα ήταν κυριολεκτικά μεροκάματα πεινας. Την περίοδο αυτή παρόλο που ο κλάδος ήταν ολιγάριθμος και η δουλειά ξέκινατο το πρωί και τελείωνε το βράδυ, οι οικοδόμοι μοιάζονταν από την ανεργία. Αυτό συνέβαινε γιατί δεν υπήρχε ζήτηση κατοικιών, ούτε πολιτική στήριξη της οικοδομικής δραστηριότητας (αυτοτέλειος ή μεταρραπτική. Η τοποθέτηση χρημάτων να ακίντητα ήταν ασύμφορη, ο παρόλο που υπήρχε φθινόφρατικό δυναμικό και μεγαλύτερη προσφορά σε γη.

Ανεπαίστατη επί δεκαετία του 1960, που δημιουργήθηκαν ευνοϊκές προϋποθέσεις για άνοδη θέσεων εργασίας στο λεκανοπέδιο της

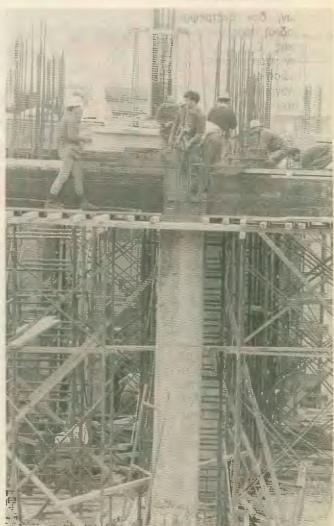
Αττικής, που συνοδεύτηκε από ένα πρωτοφανές ισχυρό, εσωτερικό, μεταναστευτικό ρεύμα, άρχισε να άνοχη, ανεξέλεγκτη οικοδομική δραστηριότητα που κρατεί σχεδόν μέχρι σήμερα.

Στο διάστημα αυτό ο κλάδος μας έγινε ο πιο μαζικός κλάδος του ιδιωτικού τομέα, παράλληλα γινάσκοντο το συνδικαλιστικό κίνημα των οικοδόμων και το ασφαλισία μας ήταν τα πιο μαζικά και μαχητικά. Συσπειρώσαν στη γραμμή της ταξικής πάλης τη συντηρητική πλειοψηφία των εργαζομένων στην οικοδομή και με τους σκληρούς αγώνες μας άρχισε ως κλάδος πρωτοπόρος: επιτυχίες όπως: ικανοποιητική αύξηση του μεροκάματος, κατάρκτηση του δωροδοκιστικού που ήταν ισχυρό κίνητρο για το διεκδικώμενο τα ένσημα, εφαρμογή ΝΤΕ

ΦΑΚΤΟ το συνεχές αρα-
ριού, 7 ώρες την ημέρα, 41
ώρες τη βδομάδα, επίσκεψη
των βαρών και ανθυνητών
σε όλες σχεδόν τις ειδικό-
τητες κ.ά.

Αν δούμε την οικοδομική δραστηριότητα και τον τελευταίον χρόνον θα διαπιστώσουμε, ότι την ανόδη ή πτώση πορεία της κατασκευής διαμερισμάτων την επηρεάζουν η στατιστική, οικονομική, φρολογική, εισοδηματική πολιτική του μέχρι τώρα κυβερνήσαντων. Την επηρεάζουν επίσης το οικονομικό παιχνίδι που παίζει η ολιγαρχία του πλούτου, τα οποία παρασέρνονται και τους μικροεπενδυτές στο πιστωτικό σύστημα και το χρηματιστήριο (εταγκατικά δάνεια, επιτόκια καταθέσεων, αγοραπωλησία μετοχών κλπ), και όχι το μεροκάματο και η ασφαλισία μας.

Στο διάστημα αυτό, με την

παρέμβαση του Συνδικάτου μας, πάραυτα ευνοικά μέτρα που διασφαλίζουν τα ένσημά μας, όπως η ανόδη του κατώτερου μεροκάματος που δέχεται το ΙΚΑ με την κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργατικών, οι αντικειμενικοί συντελεστές προδορισμού του ελάχιστου εισοδήματος (αγομείτρηση, ένα τετραγωνικό μέτρο - έναμύρι ενσημο).

Χτυπήθηκε η ασουδία των εργοδοτών που έκοβαν στα 6 ένα ή δυο ένσημα. Καθορίσθηκε η μείωση των ωρών εργασίας πενήνταμερο, 7ωρο 30 ελάς τη βδομάδα. Παρόλο που η οικονομική κάλυψη αυτών και των άλλων κατοικήσιμων με προ-εστέθηκαν στο κατασκευαστικό κόστος, δεν επιβαρύνουν σημαντικά την τελική πραγματική τιμή των διαμε-

Τι δείχνουν οι αξίες και τα μεροκάματα

Οσο αναστρέφεται στα παρακάτω στή-
λες δεν είναι καμιά αιθερότης διαπιστώσεις που κάνουμε. Σπρίζονται στην πραγματικότητα και μπορούμε να το επιβεβαιώσουμε βλέποντας την τιμή που πωλούνται τα διαμερίσματα, το μεροκάματο που παίρνουμε, την αύξηση της τιμής ανά τετραγωνικό μέτρο το τελευταίο 6 χρόνια και την αντίστοιχη άνοδο του μεροκάματος και της ασφαλισίας μας. (Το σταγεία να πήραμε από τον αρχείο του Συνδικάτου και τα δημοσιεύματα του Τιμούλ).

Πο συγκεκριμένα:

Το 1991 γυμνήστην τιμή τετραγωνικού μέτρου (τ.μ.) ήταν στο Ζεφύρο 74.000 δρχ. και υπήρξε στο Α 2 διαμέρισμα Αθηνών 485.000 δρχ. το τ.μ.

Το 1997 γυμνήστην τιμή ανά τ.μ. στην Πλ. Βασιλίου 190.000 δρχ. και υπήρξε στην περιοχή των παλιών ανακτόρων Α. Αθηνών 1.500.000 ανά τ.μ.

Στα ίδια αυτά διαστήματα το μεροκάματο το δκό μας με βάση την κλαδική Συλλογική Σύμβαση διαμορφώθηκε ως εξής:

Το 1991 κατώτερο μεροκάματο εργατική τριετία ήταν 5.346 δρχ. και το τεχνικό παντρέμιον με 2 τριετίας 6.900 δρχ.

Το 1997 το μεροκάματο του οικοδομητού εργατική τριετία είναι 10.087 δρχ. και το τεχνικό παντρέμιον με 4 τριετίας 14.105 δρχ. Ανάλογη αύξηση με το μεροκάματο υπάρχει και στην ασφαλισία μας.

Αν δούμε ποσοστιαία τη διαφορά, θα

διαπιστώσουμε την τεράστια άνοδο που είχαν οι τιμές των διαμερισμάτων σε σχέση με το μεροκάματο και την ασφαλισία μας.

Η αύξηση στις γυμνήστης τιμές ανά τ.μ. είναι μέσα σε 6 χρόνια 256,7% και στις υπηλίστηρες τιμές 309,2%!

Το ίδιο διάστημα το μεροκάματο αυξήθηκε ποσοστιαία: του εργατή 188,6% και του τεχνική 204,4%. Η αύξηση αυτή στο μεροκάματο είναι αυτό που καταφέρνουμε να πάρουμε με την κλαδική Συλλογική Σύμβαση. Το μεροκάματο που δούλευσαμε στο γη, σε ορισμένες ειδικότητες, είναι μεγαλύτερο. Η ποσοστιαία άνοδο της τελευταίου 6 χρόνια είναι πολύ μικρότερη. Από 11-12 χιλιάδες, που ήταν το 1991, διαμορφώθηκε σε 13-14 χιλιάδες το 1997. Δηλαδή μια ποσοστιαία αύξηση της τάξης του 16,6%.

Βλέποντας τις δυσαναλογίες αυξήσεων στην τιμή του τ.μ. και στα μεροκάματα μας. Αν υπολογίσουμε και την ασφαλισία μας, που κάνουν οι εργοδότες από τη χρησιμοποίηση ορισμένων εργατών σε συνθήκες μισής εργασίας, με στήρι μεροκάματο σχεδόν γυμνή σούληση, καταλαβαίνουμε την τρομαχτική αύξηση των κερδών των εμπροσποστών, αυτών ορκώδους που κλινούνται και προσπαθούν να μας πείσουν ότι είναι φταίμε για το υψηλό κόστος της οικοδομής και την πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας, όπως και στον αυτόν υπαίτη.

Αυτός είναι ο διαφοράς της δυσαναλο-

γής αύξησης στις τιμές των διαμερισμάτων και του μεροκάματος μας. Ας δούμε όμως πόσο επιβαρύνει η αμοιβή μας την τιμή ανά τ.μ.

Το 1991 ο μέσος όρος πώλησης του τ.μ. ήταν 279.500 δρχ. και ο μέσος όρος της ασφαλισίας μας, μικτό μεροκάματο 6.123 δρχ. Σε αυτό αν προσθέσουμε και την εργοδοτική εισφορά στο ΙΚΑ, με βάση τον αντικειμενικό συντελεστή, φθάνει ένα τ.μ. - ένα και μελό ένσημο, το συνολικό εργατικό κόστος ανέρχεται στις 14.695 δρχ. ανά τ.μ.

Το 1997 ο μέσος όρος πώλησης του τ.μ. είναι 845.000 και ο μέσος όρος της αμοιβής μας, μικτό μεροκάματο 12.096 δρχ. Προσθέτουμε και την εργοδοτική εισφορά στο ΙΚΑ και με βάση τον αντικειμενικό συντελεστή, όπως αναφέραμε και παραπάνω, το συνολικό εργατικό κόστος ανέρχεται στις 29.938 δρχ. ανά τ.μ.

Ζηγκυρώνουμε το μέσο όρο πώλησης ανά τ.μ. των διαμερισμάτων με το συνολικό εργατικό κόστος όλων και ελκώμετε με το μέσο όρο της αμοιβής μας διαπιστώνουμε ότι υπαίτη μια κμψη νόνο αγορά την αμοιβή μας. Αυτό μεταφράζεται σε περισσότερο κέρδος των εργοδοτών και αύξηση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων οικοδομών, που από σπυριό, ότι είναι το τελευταίο χρόνο γίνουμε φταγικοί και οι εργοδοτές πλουσιότεροι.

Το να αναιμεί η αύξηση της εκμετάλλευσης δεν είναι τυχαίο και ούτε υπαίτη

μόνο στον κλάδο μας. Υπάρχει συνολικά σε όλη την εργατική τάξη της χώρας μας, στη βάση ενός καλομετρημένου σπυριό που έχουν επηρεαστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και 7 άλλα υπηρησιακά κέντρα.

Το ανιδρωτικό, ανεργιακό αυτό σχέδιο και αυτή η κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενοι, το υλοποιεί με περίσσιο ζήλο. Το πενήντημα με ένα μονόνο συντηρητικό και νεοαφιλελευθέρων ιδεολογημάτων, όπως αυτά που οικοδόμησε πολύ άνω το τελευταίο διάστημα με την εκνομή του κομμουνικού «διαιλόγου» - απάτη.

Για τους τους οικοδόμους άλλος όραμος δεν υπάρχει, παρά μόνον ο δικαιοσύνης δόσος της ενότητας και της ταξικής πάλης. Κλεινόμαστε όλα τα αυτά μας στην εναρτημένη προπαγανδιστική κυβερνήσαντων και όχι μια βδομάδα καλύτερο μεροκάματο, να επικολώνται όλα τα ένσημα με το πραγματικό μικτό μεροκάματο. Διακρίνουμε το μεροκάματο που αγών, ο πενήντημα στην απολύτως, δεν δούλευσε επιπλέον όραμο από το 7ωρο και επήλθαν ημέρες από το 5ήμερο κλπ.

Συμπεραίνουμε γύρω από το Συνδικάτο με όλοι μας παλεύουμε για περιορισμό της κλειψίας που γίνεται σε βάρος μας, για την εξέλιξη της μεγάλης αδίας.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΜΠΡΟΣΤΑ

ΔΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

ΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

ΒΑΘΜΙΚΟΤΗΤΑ ΟΥ ΟΥΘ

ρισμάτων, δεν αντέδρασαν την ουσιαστική πορεία της οικονομικής δραστηριότητας και όταν παρουσιάστηκαν κάποια πτώση οφειλόταν κατά κύριο λόγο στους παράγοντες που αναφέρουμε πιο πάνω.

Και αυτό συμβαίνει γιατί η δουλειά ή δική μας είναι ο βασικός παράγοντας οικοδόμησης του κτίριου (χωρίς τη δουλειά των κτιρίων δεν κτίζονται σπίτια). Επιπλέον, ουσιαστικά η αμοιβή μας (μεσοκάτω, εννοώ κλπ.) είναι ενσωματωμένη στην πραγματική αξία της οικοδόμησης. Δεν είναι προέξοψη, ούτε πάνω από την πραγματική αξία της οικοδόμησης. Επομένως, δεν επιβαρύνει το κόστος της οικοδόμησης.

Πρέπει να γνωρίζουμε, ότι άλλη είναι η πραγματική αξία, η πραγματική τιμή της οικοδόμησης και άλλη η οικονομική αξία, η τελική τιμή της οικοδόμησης. Η τελική τιμή είναι πολύ πάνω από την πραγματική και η μεγάλη διαφορά πηγάζει στον κατασκευαστή, στην υπερημιλογισμένη αξία του οικοπέδου, στο υπερκέρδος των παραγωγών και εμπόρων των οικοδομικών υλικών, στην υπερέκδοση φορολόγια κλπ.

Επίσης, άλλη είναι η αξία πάνω παρ'ότι η δουλειά ή δική μας και άλλο το μεσοκάτω που παίρνουμε. Αυτό που πληρώνουμε είναι πολύ κάτω απ' αυτό που παράγουμε και δικαιούμαστε. Η μεγάλη διαφορά πηγάζει στις τόσες των κατασκευαστών και των εργαζομένων (αυτή είναι η λέγόμενη κλίση της υπεραξίας, που γίνεται από τους εργοδότες σε βάρος των εργατών).

Οι εργοδότες και όσοι στήριξαν τη συνείδηση τους, οι οποίοι πιστεύουν στο νόμο της ζυγκλας, δηλαδή την εκμετάλλευση του οικονομικά αδύνατου από τον ισχυρό (ανθρώπου που τρέφεται), δικαιολογούν την αντίσταση κλειμιά που γίνεται σε βάρος των οικοδόμων (την οποία προσοθούν να διαφυγούν) και της επηρεασμένης συνείδησης των κερδοσέων. Μας λένε, ότι όσο επενδύουν χρήματα πρέπει να κερδίζουν όσο το δυνατό περισσότερο. Στην περίπτωση αυτή βέβαια δεν πονάνε το μέλλον της οικοδόμησης, ούτε οφθαλμίζονται οι αλόγιστοι κέρδος τους θα φέρει κρίση στον κλάδο, ούτε διαμαρτυρούνται, για την υψηλή αξία των οικοπέδων, της ανατιμωξης των υλικών και την υπερέκδοση φορολόγια. Μόνο για την ασφάλεια, το μεσοκάτω και τα άλλα δικαιώματά μας διαμαρτυρούμαστε, τα οποία προσοθούν να κερδήσουν με κάθε τρόπο να περιορίσουν. Γιατί ξέρουν καλά ότι, ότι καταφέρνουν να κινήσουν από μας πηγάζει καταξείωση στις τόσες τους. Όσο περισσότερο μας κλειμνάζουν, τόσο πιο πολλά κερδίζουν.

Ο ρόλος των Επιθεωρήσεων Εργασίας

Είμαι εξοβλητής ή ζοφερή πραγματικότητα για τις Επιθεωρήσεις Εργασίας. Αποδυναμωμένες, χωρίς υποδομή και ανάγνοια προσωπικά, χωρίς νομοθετική στήριξη του έργου τους, σμηνόμενες στον «παρολιό» και το φιλότιμο των υπαλλήλων τους.

Αυτή η πραγματικότητα ισχύει σε πολλαπλότα βαθμό για τις Τεχνικές Επιθεωρήσεις Εργασίας (Κέντρα Προλήψεως Εργασιακού Κινδύνου), που σημαίνει ότι οι επιπτώσεις στη μάχη του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος στην πρόληψη του επαγγελματικού και καθύστερη και στη διασφάλιση ικανοποιητικών συνθηκών εργασίας είναι εξαιρετικά πολλαπλάτα αρνητικές.

Είναι γινώστα τα αποτελέσματα της αουδοσίας των εργοδωτών από τη μια, και της αδιαφορίας του κράτους από την άλλη, απέναντι στις συνθήκες ασφαλείας της εργασίας: τα γινώστα τραπεζικά στατιστικά στοιχεία, που δείχνουν ότι κάθε τρεις ημέρες ένας εργαζόμενος χάνει τη ζωή του και κάθε 16 λεπτά της ώρας συμβαίνει ένα εργατικό ατύχημα. Αυτά τα αποτελέσματα δεν πρόκειται να ακυρωθούν όσο:

1) Συνεχίζεται και χειροτερεύει η ίδια νεοφιλελεύθερη πολιτική των κυβερνήσεων (ανεργία, απομνημόσυνη, αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων - ελαστικοποίηση τους).

2) Συνεχίζεται η ίδια εργοδοτική αουδοσία και αυταρξεία, η ίδια άδραξη ληψης ουσιαστικών μέτρων από τους εργοδότες στους χώρους δουλειάς.

3) Συνεχίζεται η ίδια αδυναμία προγραμματισμού και αποτελεσματικών ελέγχων από τις Τεχνικές Επιθεωρήσεις Εργασίας. Εδώ θα πρέπει να πομεί ότι σε όλη τη χώρα υπερωτούν μόλις 166 τεχνικοί και υγειονομικοί επιθεωρητές εργασίας, ενώ σε 17 νομαρχίες δεν υπηρείται κανένας τεχνικός επιθεωρητής εργασίας.

Όλα τα παραπάνω είναι αλληλοσυμπληρούμενα σε ένα πολλαπλό πλαίσιο, όπου κυριαρχούν τα «σπεραιοποικιτικά προγράμματα», τα Προγράμματα Συγκλήσεως και οι κροτικό προϋπολογισμοί λίττατρες των κοινωνικών δαπανών, που όλο και συρρικνώνονται και σε μια αυξανόμενη ανεργία που στο Νομό Αττικής έχει ξεπεράσει το 12%. Η κομμάτι δόξου όλων των κυβερνήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη χώρα μας για να πιστώσει οι όροι του Μάαστριχτ ότι όλα και περισσότερο θα λιγοστεύουν τα μέτρα προστασίας της ασφαλείας και της υγείας των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς.

Μην ξεχνάμε ότι κάθε χρόνο

στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε 10 εκατομμύρια εργατικά ατυχήματα, όπου χάνουν τη ζωή τους 8 χιλιάδες εργαζόμενοι. Για να μην σμηνάμε, για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, ο παρρησιαστικό των εργασιακών σχέσεων, συρρικνώσεως κοινωνικών δαπανών, ανεργία, αποδυνάμωση του ρόλου των Τεχνικών Επιθεωρήσεων δεν συμβιβάζονται με την Υγιεινή και την Ασφάλεια της Εργασίας.

Είχαμε εντοπίσει και αναδείξει το πρόβλημα των Τεχνικών Επιθεωρήσεων Εργασίας στο παρελθόν. Ακόμη και με τις αμετάκλητες που γίνονταν με τον Ν. 1568/85 σε αυτό θέμα - και σε αυτό - ήταν και είναι ανεπαρκέστες. Η δυνατότητα επιβολής προτίμων και άλλων διοικητι-

Ο απολογισμός της πορείας των τελευταίων δεκα χρόνων είναι απογοητευτικός για όσους τρέφουν αυταπάτες, ότι το πρόβλημα των συνθηκών Υγιεινής και Ασφάλειας είναι τεχνοκρατικό πρόβλημα

ξέω από τη δράση του διοικητικού κινήματος

την Αττική υπηρείσαν σήμερα 45 Τεχνικοί Επιθεωρητές - και σε υλικωτικη υποδομή εμνήμες με την ένταξη των Επιθεωρήσεων στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν υπάρχει κανένας συντονισμός, κανένας σχεδιασμός και τα προβλήματα εμνήμες. Εργαζομεθα από το φυσικό τους χώρο, το Υπουργείο Εργασίας, και έτσι χειροτερεύει σε μέσο, υποδομή και προσωπικά.

Το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα απαιτεί ουσιαστικές ελέγχους των εργοδωτών, με παρέμβαση των Υπηρεσιών του Κράτους, ώστε να γίνονται σεβαστά τα πορίσματα των ελέγχων, να υιοθετούνται οι προτάσεις των Συνδικάτων για βελτιώσεις των συνθηκών εργασίας. Απαιτεί και διεκδικεί ισχυροποίηση των Επιτροπών Υγιεινής και Ασφάλειας και της μετατροπή τους από συμβουλευτικά όργανα σε αποφασιστικά με εναρμονισμένες αρμοδιότητες στον τομέα τους. Απαιτεί και διεκδικεί συγκεκριμένες αυστηρές κλαδικές προδιαγραφές για μια σειρά βλαπτικών παραγόντων. Θεωρούμε ότι ο συνδυασμός μέτρων «μέσα στην επιχείρηση» με τις ελεγκτικές υπηρεσίες, παράγοντες που είναι το ζητούμενο, θα δώσει βετικά αποτελέσματα στην πλάη των εργα-

ζομένων για αναβάθμιση των χώρων εργασίας.

Ο απολογισμός της πορείας των τελευταίων δεκα χρόνων είναι απογοητευτικός για όσους τρέφουν αυταπάτες, ότι τα προβλήματα των συνθηκών Υγιεινής και Ασφάλειας είναι τεχνοκρατικά προβλήματα έξω από την δράση του διοικητικού κινήματος.

Λυδία λίθος για την αναβάθμιση των Τεχνικών Επιθεωρήσεων Εργασίας είναι η αποφασιστική παρέμβαση των συνδικαλιστικών κινήματων σε συντονισμό με το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στις Επιθεωρήσεις Εργασίας. Είναι η μοναδική επιλογή για να υπάρχουν στο άμεσο μέλλον χεριαστά αποτελέσματα και λύσεις από τις κυβερνήσεις, που είναι υπεύθυνες για τη χάρση των πολιτικών στην Υγιεινή και την Ασφάλεια της εργασίας. Συμφωνούμε και στηρίζουμε ενεργά τη θέση των εργαζομένων στις Επιθεωρήσεις Εργασίας για επαναφορά των ελεγχόμενων στην Επιδεωρήσεις Εργασίας για επαυκροποίηση των υπηρεσιών από το Υπουργείο Εργασίας, όπου είναι ο φυσικός τους χώρος. Η υπαγωγή τους στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση είναι καταστροφική για το παρόν και το μέλλον των ελεγκτικών υπηρεσιών που αποδιάρθρωθηκαν, αποσυντομίστηκαν, χάρη πόρους και αρμοδιότητες. Βασική προϋπόθεση για την οποιουδήποτε αναβάθμιση του είναι η επανένταξη τους στο Υπουργείο Εργασίας.

Ος ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα της Αθήνας διεκδικούμε την αναβάθμιση της Επιθεωρήσεως εργασίας σε βασικό μοχλό στήριξης της δράσης των συνδικάτων για βελτίωση των συνθηκών εργασίας, για υγεία και ασφαλεία στους χώρους δουλειάς. Αναβάθμιση των Επιθεωρήσεων εργασίας με:

1. Άμεση συγκρότηση των περιφερειακών Κέντρων Υγιεινής και Ασφάλειας Εργασίας, όπως προβλέπεται στην έκθεση BLANCHARD του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας από το 1978.

2. Συγκρότηση σώματος τεχνικών Επιθεωρητές εργασίας, με κατάλληλη στελέχωση και υποδομή για διενέργεια συστηματικών ελέγχων σε όλους τους βασικούς τομείς των παραγωγικών δραστηριοτήτων και ειδικότερα αυτών που εμφανίζουν αυ-

ξημένους επικινδυνότητας.

3. Εκσυγχρονισμό του νομοθετικού πλαισίου και του υπηρεσιακού «καθίσματος» των επιθεωρητών, έτσι ώστε να μπορούν να επιβαρύνονται άμεσα και αποτελεσματικά, χωρίς να κινδυνεύουν να οδηγηθούν ανυπερβασίσιμα στο δικαστήριο για «υπερβάση» καθήκοντος ή για αποτέλεσμα δεξμενής άντλησης στελεχών για τις υπηρεσίες προσωπικού των επιχειρήσεων.

4. Ο επίσημος προγραμματισμός - απολογισμός των Επιθεωρήσεων Εργασίας να εγκρίνεται από τις Νομαρχιακές Επιτροπές Υγιεινής και Ασφάλειας Εργασίας και αντίστοιχα της Διεύθυνσης Συνθηκών Εργασίας από το Συμβούλιο Υγιεινής και Ασφάλειας Εργασίας.

Θεωρούμε απαραίτητη την κατάρτιση και διενέργεια ειδικών προγραμμάτων ελέγχων κατά κλάδο, γεωγραφική περιοχή κλπ. Είναι απαραίτητη, επίσης, η διοικητική υποστήριξη των τεχνικών επιθεωρητών ώστε να μην αναλώνονται σε διοικητικά καθήκοντα και να αξιοποιούνται για ελεγχόμενα τμήν χώρων εργασίας.

Ο εξοπλισμός των επιθεωρήσεων με όργανα μέτρησης και ηλεκτρονικά υπολογιστή για δημιουργία επιμετρημένων μητρώων των επιχειρήσεων της περιοχής τους, των προβλημάτων που παρουσιάζουν, των διενεργούμενων ελέγχων και του βαθμού συμμόρφωσης τους είναι στόχος πάλης του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος εδώ και χρόνια. Η εμπλοκή ουσιαστικών κυρώσεων στους εργοδότες - παραβάτες των σχετικών νόμων θα εξηλιξήσει σταδιακά τις Τεχνικές Επιθεωρήσεις με το κύρος και την αξιοπιστία, που σήμερα κερδίζονται για να λειτουργούν αποτελεσματικά.

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα είναι ανοικτό σε κάθε προσπάθεια και συμβολή για την ιχυροποίηση των Επιθεωρήσεων Εργασίας, για την αποτελεσματικότερη των ελέγχων προς όφελος των εργαζομένων, γι αυτό και αντιπαλεύει τις πολιτικές της λιτότητας, της συρρικνώσεως των κονδυλίων για την Υγεία, την Κοινωνική Πρόνοια, την πρόληψη, γι αυτό αντιπαλεύει με όλα τα εργατικά συνδικαλιστικά κίνημα τις πολιτικές της ανεργίας, της απομνημόσυνης και αποδιάρθρωσε των εργασιακών σχέσεων.

Το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, με την υποστηρικτική δράση και τους αγώνες του να αναβάθμιση των συνθηκών εργασίας και για εξανθρωπιστικό του εργατικού περιβάλλοντος, τελικά είναι εκείνο που θα δώσει τη δική του σφραγίδα.

ΜΑΡΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΙΩΤΗΣ

Κοινωνική πολιτική με ξένες πηγές

Η αναξιοπιστία της κυβέρνησης και όλων άλλων συμμετέχοντων στον λεγόμενο κοινωνικό διάλογο καθημερινά επιβεβαιώνεται. Επίσης κινδύος μερικές δικαιοκρίτιες, ή θάλασσις, ότι ο διάλογος που γίνεται είναι διάλογος απάτης και αποπροσανατολισμού της εργατικής τάξης και των εργαζομένων. Τα παραπάνω η κυβέρνηση ήρθε για άλλη μια φορά να τα επιβεβαιώσει με το τελευταίο νομοσχέδιο που πέρασε κατακόλαρο στη βουλή για τους νέους αγρότες. Εξέδωκε άρθρα που ένοιωτο το διάλογο.

Δεν θα σχολιάσουμε ε'αυτο το σημείωμα με το οποίο το νομοσχέδιο, μιας και το ζήτημα είναι θέμα περισσότερο των αγροτών που το γνωρίζουν καλύτερα. Θα σχολιάσουμε με το άρθρο 26 του νομοσχεδίου που αφαιρεί το 50% της ασφάλισης των οικοδόμων.

Η κυβέρνηση ακολουθώντας τη πεπατημένη προσοχή να κάνει κοινωνική πολιτική με ξένες πλάτες. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι ξένες πλάτες είναι οι οικοδόμοι, που θα υποστούν τη μείωση κατά 50% της ασφάλισής τους και το 10% ΙΚΑ, που θα μειωθούν κατά 50% οι εισφορές από τις αγροτικές περιοχές, δηλαδή 50% θα μειωθούν τα εισόδημα.

Η κυβέρνηση από τη μια δεν χάνει ευκαιρία να δηλώσει ότι το ΙΚΑ είναι χρεοκοπημένο, άρα πρέπει να παρθούν μέτρα που θα περιορίζουν τις παροχές στους εργαζομένους και ούτε λίγο, ούτε πολύ μισά καδί να αποδεχτούν με την αβύθη του ορίου σύνταξης, την κατάργηση της καλύτερης σύνταξης, τη μείωση μιας σειράς άλλων παροχών και από την άλλη βάζει βόμβα με το συγκεκριμένο άρθρο στα θεμέλια του ΙΚΑ.

Η κυβέρνηση ακολουθώντας την τακτική και την πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων προσπαθεί να κάνει κοινωνική πολιτική με ξένες πλάτες.

Μειώνει δηλαδή κατά 50% τις εισφορές για οικοδομητέους ή να στις αγροτικές περιοχές, που σημαίνει ανατροπή του αντικειμενικού προσδιορισμού των ελάχιστων ασφαλιστικών εισφορών, στις οικοδομές. Πρακτικά σημαίνει ότι το 1,5 ετήσιο μισό τετραγωνικό μέτρο γίνεται 0,75.

Βέβαια το 0,75, όπως και το 1,5, αποτελούν τις ελάχιστες ασφαλιστικές εισφορές, που πρέπει να καταβληθούν για το οικοδομικό έργο. Γνωρίζουμε όμως πολύ καλά τα παζάρια και τους εκβιασμούς που γίνονται στους οικοδομούς, από τους εργολάβους, ειδικά στην επαρχία για να εργαστούν. Ξέρουμε πολύ καλά ότι και αυτό το 1,5 το καταστράφησαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, πόσο μάλλον σήμερα που η κυβέρνηση τους έλυσε τα χέρια, τους αφήνει αβοήθους να αφαρισούν την ασφάλιση των οικοδόμων. Πρακτικά οι οικοδομοί από 'δώ και πέρα δεν θα έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους άλλους εργαζομένους

να ασφαλίζονται για όσες μέρες δουλεύουν, δημιουργείται έτσι ένας ιδιογενής ρασισμός ανάσους στους εργαζομένους.

Δεν θα είναι δικαιοκρίτια σύνταξης, αφού με τέτοιους όρους δεν θα δημιουργήσουν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις όπως δεν θα έχουν δικαιοκρίτια μιας σειράς παροχών, αφού θα είναι πλέον τυχερός όποιος δημιουργήσει προϋποθέσεις να ασφαλιστεί ο ίδιος και οι οικογένειά του.

Γίνεται φανερό ότι η μείωση της ασφάλισης των οικοδόμων σημαίνει ότι μείωση των εισοδών του ΙΚΑ. Από τη μια η κυβέρνηση διατυμπανίζει ότι το ΙΚΑ είναι χρεοκοπημένο και από την άλλη παίρνει μέτρα που συμβάλουν στον οικονομικό στραγγαλισμό του.

Να τι λέει το συγκεκριμένο άρθρο: Μειώνεται στο 50% ο αριθμός ημερών εργασίας που προβλέπεται ως ελάχιστος υποχρεωτικά απαιτούμενος για τον υπολογισμό των καταβλητέων

Η κυβέρνηση, αν πραγματικά θέλει να σκύψει στα προβλήματα των αγροτών, πρέπει να αφουγκραστεί τις προτάσεις του αγροτικού κώμου που εκφράζονται από τις συντονιστικές επιτροπές των αγροτών και να δώσει λύσεις στα χρονίζοντα προβλήματα τους

εισφορών προς το ΙΚΑ για οικοδομικά έργα σε αγροτικές περιοχές.

Ος τέτοιες αναφαιרות ορεινές περιοχές, ημιορεινές, μειοκτικές, παραμεθόριες και περιοχές που βρίσκονται μέσα στα όρια ορισμένων κλπ. Η μείωση αυτή αφορά κατασκευή ή επέκταση πρώτης κατοικίας μέχρι 140 τ.μ., αποθήκες, σταθμούς, υπόστεγα, βοηθητικές εγκαταστάσεις κλπ.

Στο ειδικό αυτό καθεστώς εντάσσονται αγρότες, νέοι αγρότες, μεσοεργαζόμενοι στον αγροτικό τομέα, εργάτες γης και ομογενείς.

Ετσι εννοεί η κυβέρνηση την κοινωνική πολιτική, υποχρεώνοντας τους οικοδομούς να ασφαλιστούν για το 50% των ημερών που εργάζονται και το ΙΚΑ να μειώσει κατά 50% τα εισόδημα του απ' αυτό τις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο του νομοσχεδίου.

Η κυβέρνηση, αν πραγματικά θέλει να σκύψει στα προβλήματα των αγροτών, πρέπει να αφουγκραστεί τις προτάσεις του αγροτικού κώμου που εκφράζονται από τις συντονιστικές επιτροπές των αγροτών και να δώσει λύσεις στα χρονίζοντα προβλήματα τους.

Να στηριχτεί τον αγροτικό τομέα, να σταματήσει την πολιτική αραρισμού των αγροτών, να απορρίψει την ΕΟΚική πολιτική που οδηγεί στο ξερμάτισμα του αγροτικού πληθυσμού.

Οι οικοδομοί σε καμία περίπτωση δεν θα πέσουν στο λούκι της κυβερ-

νησης να στραφούν ενάντια στους αγρότες. Οι οικοδομοί, όπως και η εργαζόμενη αγροτιά, είναι θύματα της ίδιας πολιτικής γ' αυτό πρέπει να έχουμε κοινό μέτωπο ενάντια στην πολιτική του «Διαίρει και βασίλευε», την πολιτική που οδηγεί τους αγρότες στη φτώχεια, τη μείωση, το ξεκληρίσμα και τους οικοδομούς στη φτώχεια, την ανέχεια, την ανεργία, το πετοόκοιμο των συνταξιοδοτικών και α ασφαλιστικών δικαιωμάτων τους.

Δεν μπορεί και δεν έχει δικαιοκρίτια η κυβέρνηση να σφίγγει την θηλιά στο λαό των οικοδόμων και να οδηγεί το ΙΚΑ σε οικονομικό αραρισμό.

Αλλάζει γνώση η κυβέρνηση ότι τα προβλήματα που έχει το ΙΚΑ σήμερα έχουν αραφτηρή ανάλογη πολιτική που εφαρμόστηκε στο παρελθόν. Όλες οι κυβερνήσεις ακούσιον κοινωνική πολιτική ες βάρος του οργανισμού, έδωσαν συντάξεις σε χιλιάδες ανθρώπους που δεν είχαν καταβάλει ανάλογες εισφορές (όπως Αιγυπτίους, Κωνσταντινουπόλεως και άλλους ομογενείς), με τις μειωμένες εισφορές που πληρώνουν οι βουλγαρικής που λειτουργούν σε 24ωρη βάση ή σε παραμεθόριες περιοχές.

Στο συγκεκριμένο άρθρο με τον τρόπο που αναφέρονται αγρότες, αγροτικές περιοχές, ομογενείς κλπ. δεν υπάρχει σαφής προσδιορισμός και υπάρχει ο κίνδυνος η σύλληψη να περιστραφεί γύρω από το ποια είναι αγροτική περιοχή και ποιος είναι αγρότης. Θα ήταν πιστευτέωλυ λάθος με τέτοια προσέγγιση το ζητήματος γιατί πρώτα απ' όλα αγροτική είναι η αντικριτική περιοχή της χώρας μας, αλλά και αγρότες μπορεί να είναι αυτοί που δουλεύουν στα χωράφια, αλλά και αυτοί που έχουν ζήτη στο Κολωνάκι.

Γ' αυτό ο στόχος πρέπει να είναι ένας, ανατροπή του συγκεκριμένου άρθρου. Δεν παύουν κανένα φησιόδωμο και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μπει σε τέτοια λογική.

Για αυτό το ζήτημα είναι ότι ανατρέψει το νέο τρόπο προσδιορισμού των ελάχιστων εισφορών για την ασφάλιση των οικοδόμων και μείνει στο 1,5 ετήσιο μισό τετραγωνικό μέτρο σε 0,75 και δεύτερο μέτρο ανάλογα τα εισόδημα του ΙΚΑ. Η κυβέρνηση εκτός των άλλων ανοίγει το δρόμο για την υποθήωση μ' αυτή της απαίτησης των κατασκευαστών για την κατάρτησή του νέου τρόπου ασφάλισης των οικοδόμων.

Γ' αυτό κανένα παζάρι δεν χωρείς, καμία υποχώρηση, ο στόχος είναι η κατάργηση του συγκεκριμένου άρθρου.

Από το άνα ανεπαρκές παραπάνω γίνεται φανερό ότι στα ήδη πολλά και χρονίζοντα προβλήματα των οικοδόμων προστέθηκε άλλο ένα. Επίσης παίρνονται υπόψη και τις δηλώσεις του Πρωτόπαπια για το χερμαρμό βοήθημα των οικοδόμων και γενικά την εξέλιξη του διαλόγου της απάτης, πρέπει να σταματήσει ο κλάδος για έναν θερμό χειμώνα από άποψη αγώνων.

Τα αντιλαϊκά - ανακτικαιοδικτικά μέτρα αλλαγής της δομής και του περιεχομένου ολόκληρου του εκπαιδευτικού συστήματος, όπως εκφράζονται στο νομοσχέδιο που με συνοπτικές διαδικασίες, μακριά από τον λαό, Αύγουστο μήνα, προωθεί η κυβέρνηση υπολοποιώντας δεσμεύσεις, δεν είναι κερδοφόρα εν εαθρία, έχοντας δε δημιουργήσει θεμελίω αντίδοσους (μεγαλειώδεις εκπαιδευτικοί συλλογιστήριον 28/8 κλπ.) από τον εκπαιδευτικό κόσμο, τους γονείς, τους εργαζομένους.

Ο εμπνευστής του νομοσχεδίου έχουν στόχο να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα και να εφαρμόσουν απ' αυτήν τη χρονιά. Τα μέτρα αυτά έχουν και συνέγεια άλλων μέτρων - νόμων και μιας καλής σχεδιασμένης προπαγάνδα, που εκμεταλλεύονται υπαρκτά προβλήματα (γνώστας ο ένοχος) προπαθεί να πείσει ότι θα λυθούν προς όφελος του λαού.

Ακούσιως για την «αποκέντρωση» στους ΟΤΑ, δηλαδή την ανταποδοτικότητα - ιδιωτικοποίηση. Μας λένε ότι η δημοσία δωρεάν εκπαίδευση είναι ξεπερασμένη απαίτηση, ότι στοχεύουν σε εργαζόμενο που θα είναι ικανός να καλύπτει μόνος του τις δαπάνες παιδείας - υγείας - ασφάλισης.

Οι εκπαιδευτικοί «εκσυγχρονισμό» χρηματοδοτούνται από το ΕΠΕΑΕΚ (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαιδευτικό και Αρχικής Επενδυτικής Κατάστασης). Γνωρίζουμε πολύ οδηγία η υποματοδότηση των Βρυξελλών για την αγροτική οικονομία, την παραγωγική βάση της χώρας. Σεβασμιώνων ότι σπέμμενα α-π' τη δημόσια - δωρεάν εκπαίδευση, κάνουν τη γνώση εμπόρευμα, στοχεύουν να απαγορεύσουν (ανεργία - κάρτηρη - εργασία), τον ευκολότερα εξαγορασμένο.

Οι εισαγωγικές εξετάσεις στα ΑΕΙ-ΤΕΙ αντικαθίστανται από ένα σύνολο σκληρών, ψυχοφθόνων, αντικειμενικών εξετάσεων σε περιοσώδω μαθήματα από την Α' Λυκείου - για να εξαοραφούν την ποιότητα της γνώσης. Τα παιδιά στα οροντιστήρια από μια νύχτα,

δηγούνους σε αβόγηση στην εργατική οικογένεια, θα αποτρέψουν τους νέους από το Λύκειο.

Στις χώρες της Ε.Ε. όπου έχουν εφαρμόσει τέτοια συστήματα, οδηγησαν στη δραματική μείωση αποσοτών Λυκείου (45%, 70% στην Ελλάδα), στη στη δραματική πτώση του μορφωτικού επιπέδου των νέων, σύμφωνα με τα δικά τους στοιχεία.

Με το ολιγομερ όημοτικό και νηπιωγέωλο (160 νηπιωγέωλο χωρίς διορισμούς), μακριά από τις πραγματικές ανάγκες προωθείται η τμηρήρη χρηματοδότηση: κράτος - ΟΤΑ - γονείς.

Οργή προκαλεί η άγνοια τους σχετικά με τα γεγονότα και η υποσώδω λύση, η καταλείπεται να σχολείο ή δεν εργαζομένων καθόλου. Γ' αυτό οι ίδιοι του υποβαθμισμένω σχολείο Β' ευκαιρίας μώσω ΟΤΑ.

Το Λύκειο που μας παρουσιάζουν δεν είναι ούτε ενιαίο, ούτε γενικό, όταν με εντελέω αντιπερισπασμικό τρόπο οριών τρεις κατευθύνσεις συλλογώντας τους 3 τύπους Λυκείου. Κάνουν προσβαρησμένη μαθημάτων, αλλάζουν τα προγράμματα επί το ευρωπαϊκό, «πλουτισμό» την γενική τάχη γνώση με μαθήματα όπως Αγωγή Κατανάλωτη, Ευρωπαϊκή Διδασκαλία, ενώ ο Οργανισμός Λοιμωχικά κ.ά. έχουν του λόγω για προγράμματα κλπ., μιας και το Παδαγωγικό Ινστιτούτο μπορεί να αναθεωρήσει τα Ν.Π. έργων...

Οι νέοι πρέπει με κώθε τρόπο, π.χ. με τον Σχολικό - Επαγγελματικό Προσανατολισμό που «αυθαίρετα» με προσαρμοσμένα τα προγράμματα για την εργασιακή ιδεολογία των καιρών. Να ξέρουν, ότι, αν διαλέξουν «οσοτά» και να είναι οδωι, ίσως να έχουν προσωρινά εργασία μέχρι να χριστούν ενανακατήρητη (Η δια βίου επί κάρτηρη δεν έχει να κάνει με την απαραίτητη αναπόσθη γνώσεων, αλλά με τη δια βίου αναζήτητη εργασίας χωρίς δικαιοκρίματα).

Η αξιολόγηση μαθητών, εκπαιδευτικών, σχολείων και από προσωπικότητες κύρους (ΕΑΣΜΑ) έχει προφανείς στόχους, αξιολόγηση που στην Αγγλία οδηγεί στο να «κλείνουν» τα κακά σχολεία. Τώρα σε πείες οικονομικές εργατικές - λαϊκές ή όχι βρίσκονται αυ-

Η παιδεία υπόθεση της εργατικής τάξης

τά, είναι ζήτημα που ενδιαφέρει πρωτίστως την εργατική τάξη.

Αν θέλουν να αναβαθμίσουν την εκπαίδευση, να την χρηματοδοτήσουν γενναία, θα εξασφαλίσουν την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή, θα μειώσουν τους μαθητές ανά τάξη, θα εφάρμοζαν ενισχυτική διδασκαλία, θα έπαιρναν μέτρα στήριξης της εργατικής οικογένειας, θα διόριζαν εκπαιδευτικούς, θα τους επιμόρφωναν και θα τους στήριζαν μορφωτικά - επαγγελματικά - οικονομικά, θα αναμορφώνουν τα προγράμματα προς προώθηση της κατεύθυνσης κ.ά.

Αλλά άλλοι είναι οι στόχοι των εκσυγχρονιστών: - Ισορροπάζουν οι λόγοι του δημοκρατικού προβλήματος, όλοι οι κάτοχοι του Εθνικού Απολυτηρίου θα εισάγονται «ελεύθερα» στην τριτοβάθμια (στη υπάρχουσα Πανεπιστήμια, τα Προγράμματα Σπουδών Επιλογής και το Ελεύθερο Πανεπιστήμιο). Ψευδευπέρβαση η «ελεύθερη» πρόσβαση, αφού ολένα και λιγότεροι θα έχουν Εθνικό Απολυτήριο, οι δε σχολές και τα ΠΣΣ θα βάζουν όριο βαθμολογίας.

Όσο για τα πολυδιαφημιζόμενα Προγράμματα

Σπουδών Επιλογής (με διδασκάρη για τους ανά 25-30 ετών) κομιά σχε-μν δεν έχουν με πανεπιστημιακή μόρφωση. Είναι παραγγελίες γνώσεων - δεξιοτήτων των εταιρειών (διασύνδεση με την αγορά εργασίας) κι ανολογία με τις γνώσεις (ιστορικές γνώσεις) ο κάθε εργαζόμενος θα κάνει την ατομική σύμβαση εργασίας. Απέναντι «ελευθερία» στην ατομική επιλογή, την «ελευθερία» πρόσβαση, το ατομικό πρόγραμμα σπουδών, την ατομική σύμβαση.

- Το σημαντικότερο είναι η προωθούμενη αποδέσμευση του πτυχίου από το επαγγελματικό δικαίωμα. Ο πτυχιούχος π.χ. γιατρός δεν σημαίνει ότι έχει δικαίωμα εξάσκησης επαγγελματίας, αν δεν δώσει τις κατάλληλες εξετάσεις για πιστοποίηση ικανότητας.

Εδώ στοχεύει μεταξύ των άλλων και η κατάργηση της επιτηδεύμα με πρόχρημα, τη διάγκωση (αν διορίζουν όσους κριούνται π.χ. στην προεργασία, δεν θα υπάρχει βέβαια αβυσσότητα). Αν και παραδέχονται ότι είναι αξιοκρατικό σύστημα, την αντικαθιστούν με άλλες επιτηδεύμα «κανόν» μετά τον διαγωνισμό θα διοργανωθεί το ΑΣΕΠ

κόβε 2 χρόνια. - Σε συνδυασμό με την αξιολόγηση από 4,00 βαθμ. κόστος 65,5 δρχ. (επιστροφή στον ε-περιφερειακό) στοχεύουν την εκπαίδευση και μέσω αυτών των μαθητών.

Συνδέοντας την αξιολόγηση με τη μονιμοποίηση αλλάζουν τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών.

Με Π.Δ. καθορίζονται οι όροι μονιμοποίησης των εκπαιδευτικών (άρθρο 8, παρ. 2).

Για τη μονιμοποίηση, την εξέλιξη και την επιλογή σε θέσεις στελεχών απαιτείται προηγουμένη έκθεση των μόνιμων αξιολογητών (άρθρο 8, παρ. 8).

Επειτα η άρση της μοιραστικότητας.

- Η κατασκευαστικότητα των εκπαιδευτικών από πληρωμένες κονδυλοφόρες στοχεύει στον αποπροσανατολισμό, τη διάσπαση του απαραίτητου ενιαίου αγώνα του λαού μας.

Τα μέτρα είναι ταξική «κρίση» από μικρή ηλικία. Πρόκειται για συνολική, πρωταρχική και πολυμέτοχη επίθεση στο δικαίωμα στη μόρφωση και την εργασία, εντεύχων την υλική και πνευ-

ματική εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και ως τέτοια πρέπει να αποक्रουστούν.

Το σύνθημα να μην εφραριστούμε στην πράξη, είναι υπόθεση της εργατικής τάξης και των συμμαχών της.

Το ταξικό εργατικό κίνημα μαζί με τους εκπαιδευτικούς, την αγροτιά, τη νεολαία, τους γονείς πρέπει να αναδείξει την απάτη των «εκσυγχρονιστών», να αναπτύξει πολύμορφους μακροχρόνιους αγώνες προβάλλοντας επιθετικούς στόχους σε σύνδεση με την πάλη για την πρόσβαση των εργαζομένων, ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

- Να διεκδικήσει γενναία χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, ενισχυτική διδασκαλία, κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης και της παραπαιδείας, κατάργηση του ΙΕΚ, ενιαία ανώτατη εκπαίδευση, 12χρονο, ενιαίο υποχρεωτικό πολυτεχνικό σχολείο που θα διαμορφώνει ολοκληρωμένους προσωπικότητες, θα παρέχει σύγχρονη μόρφωση και εφόδια για επαγγελματία.

- Να απαιτήσει το δικαίωμα στη μόρφωση και την εργασία.

Δεν χαρίζουμε τίποτα και σε κανέναν

Απαιτούμε τα δικαιώματά μας που κατακτήθηκαν με αγώνες

Πρέπει να τα καταλάβουμε: Οι εργαζόμενοι στις οικοδομικές εργασίες και στα τεχνικά έργα έχουμε το ίδιο δικαίωμα που έχουν και οι άλλοι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα και επιπλέον ότι προβλέπουν οι αλληλένδετες συνθήκες που υπάρχουν η Οικονομία μας με τις εργασιολογικές οργανώσεις του κλάδου, οι οποίες έχουν ισχύ νόμου.

Αυτοί, που ληστώνουν ότι «δεν έχουμε για τους οικοδομικούς ό,τι ισχύει για τους άλλους εργαζόμενους», το λένε αυθαίρετα ή δε λένε την αλήθεια και μάλιστα όχι τυχαία, αφού έχουν συμφέρον να το λένε.

Τι αυτό απαιτούμε το δικαίωμά μας και τη συμπεριφορά: 1. Εργασίες μας είναι αυτές που μας προσέβαλε στη δουλειά, αυτές που μας πληρώνει, είτε είναι τερματική εταιρεία, είτε είναι εργολάβος, υπεργολάβος, φασισταρισή ή εργαζόμενος κατ' αποκλίση.

2. Ο εργοδότης, που μας πηρε στη δουλειά, είναι υπεργολάβος να μας γνωστοποιεί σύμβαση εργασίας γραπτή, εφόσον ο χρόνος απασχόλησης υπερβαίνει τον ένα μήνα. Αν δεν το κάνει, τον επιβάλλεται πρόστιμο μέχρι 500.000 δρχ. (Προβόρα Διατάγμα 156/94 ΦΕΚ 102, τεύχος Α, 6.6.94).

3. Ο εργοδότης είναι υπεργολάβος από το νόμο να μας καταβάλλει τη νόμιμη αποζημίωση, ανεξάρτητα από το είδος της σύμβασης (γραπτή ή αγραπτή), αρκεί να έχουμε δουλέψει στον ίδιο νόμο από 2 μήνες. Αν αυτο δεν το κάνει, θεωρείται υπεργολάβος και μας πληρώνει το ημερομίσθιο μέχρι να καταβάλει την αποζημίωση (κλαδική σύμβαση 1993, άρθρο 5).

4. Ο εργοδότης είναι υπεργολάβος από το νόμο, όταν τελειώσει η δουλειά ή περατώσει αν εργασία και μας απολύει, να μας δώσει γραπτή καταγγελία σύμβασης. Σε αντίθετη περίπτωση θεωρείται υπεργολάβος και ισχύει ότι και παραπάνω (κλαδική σύμβαση 1993, άρθρο 5). Αλλιώς θα μας πληρώσει το ημερομίσθιο, μέχρι την ημέρα που θα μας χορηγήσει γραπτή απόλυση.

5. Ο εργοδότης είναι υπεργολάβος από το νόμο να καταβάλλει ολόκληρο το ημερομίσθιο των ημερών που εμποδίστηκε η και διακόπηκε η εργασία λόγω καρικών αντήσεων ή από αποζημιώθηκε όλη από (βροχιά, δεν ήρθε υλική σίβηρα, μετάν κλπ.), με τον όρο οι εργαζόμενοι θα προσερχονται και θα είναι στη διάθεση του εργοδότη όλες τις εργασιακές ώρες (κλαδική σύμβαση 1994, άρθρο 2).

6. Ο εργοδότης είναι υπεργολάβος από το νόμο, σε περίπτωση που η θερμοκρασία του χώρου εργασίας φτάνει τους 39 βαθμούς Κελσίου υπο νόμο, να δώσει την απαραίτητη υλικο τεχνική κατασκευή ολόκληρο το ημερομίσθιο (κλαδική σύμβαση 1989, άρθρο 4).

7. Ο εργοδότης είναι υπεργολάβος από το νόμο να μας καταβάλει τα ημερομίσθια των υποχρεωτικών αργιών, χωρίς την υπερέβαση να πάμε στην εργασία. Οι αργίες για τον ιδιωτικό τομέα είναι έξι (6): Χριστούγεννα, 25η Μαρτίου, δεύτερη μέρα του Πάσχα, 1η Μαρτίου, 15 Αυγούστου και 28η Οκτωβρίου (άρθρο 5 του Β.Δ. 748/96).

8. Ο εργοδότης είναι υπεργολάβος από το νόμο σε περίπτωση αβιβάσεων και αφού έχουμε δουλέψει τουλάχιστον 10 ημέρες στον ίδιο, να μας καταβάλει το υπόλοιπο ημερομίσθιο από το νόμο που παραινόμε από το ΙΚΑ για 13 ημέρες και για 26 ημέρες, αν έχουμε πάνω από 1 χρόνο (άρθρο 658 Α.Κ., άρθρο 657 Α.Κ. και Α.Ν. 17/81/967).

9. Ο εργοδότης είναι υπεργολάβος από το νόμο σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος στο χώρο εργασίας να καταβάλει το υπόλοιπο ημερομίσθιο από αυτό που παραινόμε από το ΙΚΑ, οχέως από προηγουμένη αποζημίωση, για 25 ημέρες το χρόνο (κλαδική σύμβαση 1992, άρθρο 4).

10. Ο εργοδότης είναι υπεργολάβος από το νόμο να εφαρμόσει την κλαδική σύμβαση για την αμοιβή μας και ποτέ κάτω από 14,15 δρχ. (β) Για τους έγγαμους τοίχους με 4 τράπεζες, ημερομίσθιο 12.610 δρχ. και

γ) Για τους έγγαμους ανειδίκευτους εργάτες με 4 τράπεζες, ημερομίσθιο 11.921 δρχ.

11. Κάθε παρόμοια αποζημίωση, υπερέβαση χωρίς όρια. Ζάρβατα. Κυριακές, αμείβονται 100% επί του ημερομίσθιου. Επίσης αυτές οι αποζημιώσεις είναι ασφαλιστικά. Τι αυτό διεκδικούμε: Επιστροφή του και το δικαίωμα να εργαζόμενος τους ο εργοδότης για να είναι η εταιρεία, ο εργολάβος, ο φασισταρισή ή δε σπαστικής εργαζόμενος που μας προσέβαλε στη δουλειά.

Αν κάποιος βάλει το ζήτημα «Πως θα μου το δώσει, Πως θα γίνει», ε-πνοαυθαίμαχτοι από πρώτον, είναι υπεργολάβος από το νόμο και δεύτερον στον παλιό της δουλειά εργαζόμενος ή με το μέτρο ή με το κριτήριο ή δε σπαστικής, εργαζόμενος υπεργολάβος στην προεργασία του και το δικαίωμα των εργαζόμενων οικοδόμων. Το ίδιο γίνεται και σε όλον τον ιδιωτικό τομέα. Όπως οι εργαζόμενοι υπεργολάβος την «πρώτη» τους, έτσι και εμείς υπεργολάβους, απαιτούμε το δικαίωμά μας. Παύει περισσότερο όταν είναι ναυαγοπνικία.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Οι συμβάσεις έχουν ισχύ νόμου και οι εργοδότες είναι υπεργολάβος να τις εκτελούν.

Εάν κάποιος επιθυμεί, για την καλύτερη ενημέρωσή τους απευθύνεται στο Συνδικάτο μας.

- Συνδικάτος:
- ΜΗ ΧΑΡΙΖΕΤΕ ΤΗ ΚΑΤΑΚΤΗΘΕΑΜΕ
- ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΓΟΔΟΤΗ ΝΑ ΔΕΙΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΑΣ
- ΔΕΝ ΜΑΣ ΧΑΡΙΖΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΤΙΠΟΤΑ
- ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΣΚΟΤΟΣ ΤΗ ΠΑΝΟΤΑ

Αποσπάσματα από την εισήγηση της Διοίκησης

Κάτω τα χέρια από τους οικοδόμους

-Συνάδελφοι,

Πραγματοποιώ σήμερα τη χρονιάτικη Γενική Συνέλευση, έδωνα περίπου χρόνο μετά τις εκλογές του συνδικάτου.

Συζητήσατε τα προβλήματα του κλάδου, κάναμε εκτιμήσεις των αγώνων μας, σταβίσαμε τα θετικά και τα αρνητικά της όλης δράσής μας. Χαράζουμε τους προσανατολισμούς μας για το επόμενο διάστημα, τους στόχους πόλης μας.

-Συνάδελφοι,

Για τον καθορισμό της δράσης μας στο αμέσως επόμενο διάστημα είναι ανάγκη να εκτιμήσουμε, ποιο γίνεται πο αντικείμενο και πο πολιτική δράση μέσα στα οποία θα δρασουμε.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όπως άλλωστε αναμένεται, ακολουθεί πιστά τις επιταγές του τόπου κεφάλαια και των διάφορων υπερπαραστατικών κέντρων. Προσφέρει ακόμα ο Κ. Σημίτης ο πο το ΔΕΘ έδωκε διαβεβαιώσεις προς όλους ότι μόνο το ΠΑΣΟΚ μπορεί να επιβάλει τη συνείδηση και την κοινωνική ειρήνη και αυτό το στήριξε στο γεγονός ότι κατά τη θητεία του ΠΑΣΟΚ μειώθηκαν οι ώρες απεργιών.

Στο χρόνο που πέρασε το ΠΑΣΟΚ απέδειξε ότι πιστεύει και κάνει πράξη αυτά που λέει, μόνο ο ό,τι αφορά τις απαιτήσεις της πλειοψηφίας. Όλες οι προσπάθειες της κυβέρνησης στόχο έχουν την αύξηση των κερδών των λίγων πλουτάρχων, την εξάρτηση της χώρας από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα εξαρτημένων για την εξάλειψη ακόμα περισσότερων λαϊκών στρωμάτων. Στην προσπάθειά της αυτή μεγάλωνε και θα μεγάλωνε ακόμα παραπέρα τον ανταρτοπόλεμο απέναντι σε κάθε προσπάθεια αντίστασης του λαού απέναντι στην πολιτική της.

Αγρότες, οικοδόμοι, ναυτεργάτες, εκπαιδευτικοί, αυτοαγρότες έχουν γεντεί στο πεδί τους τη στάση της κυβέρνησης απέναντι στα προβλήματα και στους αγώνες τους.

Στο ίδιο διάστημα και επειδή ο ανταρτοπόλεμος δεν αρκεί για να πάρει η κυβέρνηση την πολιτική της, επιστρατεύει τη βιαιότερη τακτική της κυβέρνησης, αυτή του ψευδοεπιχειρήματος "κοινωνικού διαλόγου" των προαποφασισμένων αποφάσεων.

Από τη μια η απαράρτηση κατακτήσεων και δικαιωμάτων, οι δικές, οι προηγουμένως, οι διακυμάνσεις αγωνιστών και από την άλλη η κουβεντάλα, "να τα βρούμε βρε αδερφέ". Αυτή η τακτική στην ουσία καλεί τους εργαζόμενους να αυθιχθούν και να συμφωνήσουν ουσιαστικά για το πώς θα βάλουν καλύτερα τη θηλιά στο λαιμό τους.

-Συνάδελφοι,

Στο χρόνο που πέρασε, ψηφισμένοι, παρά τις αντιδράσεις του λαϊκού κινήματος μιλεία πέρα από την ουσία τους βάζουν σε αμφισβήτηση και αφαιρούν κατακτήσεις χρόνια και χρόνων και δημιουργούν τους όρους για την πλήρη εξεθλίβση μας.

Αντιστασιακό μοχάλο, όπως πο με το άρθρο 26 του νόμου εργασιών μειώνει κατά 50% τις εισφορές στα οικοδομηματικά όρους σε αγροτικές περιοχές.

Τα αντιστασιακά μοχάλα που είναι υψωμένα, η Ν.Δ. εφαρμόζει με ευλαβία η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Παρά τις προεκλογικές της δεσμεύσεις ότι θα τα καταργήσει, προχωρά άμεσα στην εφαρμογή τους, αφήνοντας και τις κανονικές δηλώσεις του Κ. Παπανδρέου ότι θα εφαρμόσει ο Ν. 2064 από 1/10/98 πο μειώνεται στο 20% τις συντάξεις των επικουρικών ταξιδιών.

-Συνάδελφοι,

Το μοχάλο για την υγεία, πο ψηφισό η κυβέρνηση κατακαλάρα, εισάγει και επίσημα πλέον το νόμο της αγοράς στον τομέα της υγείας, αμφισβητώντας την υγεία και αλλοιώνει τον χαρακτήρα της χαρακτήρα. Διατίθεται από αντικανονική λογική ότι οι υπηρεσίες υγείας είναι μόνο για όσους έχουν να πληρώσουν.

Το κράτος αποποιείται από τη χρηματοδότηση και το βάρος πέφτει στα ασφαλιστικά ταμεία και τους ασφαλισμένους.

Το μοχάλο για την παιδεία, πο χειροτερεύει ακόμα περισσότερο την κατάσταση στην εκπαίδευση, μπήκαει και η παιδεία στη λογική του "όσους έχει χρήματα να σπαταλήσει μπήκαει, αν όμως δεν έχει μόνιμοι φροντιστές". Προλογισμένοι: περσική κοινωνικών δαπανών, κλπ.

Νομοσχέδιο για την ανεργία πο αντί να πάρει μέτρα για τους ανέργους παίρνει τα λεφτά πο προορίζονταν για την ανεργία και τα δίνει στους βιομηχανικούς.

Νομοσχέδιο για τις ιδιωτικοποιήσεις του κράτους, πο τις παραδίνει στους ιδιώτες.

Βαριά φορολογία, αύξηση των ημερομίσθων των ΔΕΚΟ, ΔΕΗ, ΟΤΕ, κ.α.

Το κλείσιμο επιχειρήσεων, κ.α. Και απ' ό,τι φαίνεται έρχεται πιο σκληρή συνέχεια.

-Συνάδελφοι,

Βο λέγαμε τη μισή αλήθεια αν δεν λέγαμε ότι ο' αυτήν την προσπάθεια η κυβέρνηση δεν είναι μόνο και η μισή αλήθεια ισουάμε με ψέμα). Και δεν είναι μόνι για το λόγο ότι και η ΝΔ και

Το Σάββατο 13 Σεπτεμβρίου συνεδρίασε η Ολομέλεια της Διοίκησης της Ομοσπονδίας.

Η Ολομέλεια εκτιμήσαμε τη συνολική επίθεση που δεχεται ενάντια σε κατακτήσεις και δικαιώματά της, η εργατική τάξη και ιδιαίτερα ο κλάδος μας, από κυβέρνηση και εργοδότες, καθώς και την άρνηση της κυβέρνησης να προωθήσει για λίγη βασικά αιτήματα του κλάδου, με αμοιβή τα αιτήματά της.

- Λήψη ουσιαστικών μέτρων για την αντιμετώπιση της ανεργίας.

- Κατάργηση του άρθρου 26 του νόμου για τους νέους αγρότες, πο μειώνει σε 50% τις ελάχιστες υποχρεωτικές εισφορές πο καταβάλλονται για την εκτέλεση των οικοδομηματικών έργων στις αγροτικές περιοχές.

- Σύνταξη στα 55.

- Κατάργηση των αντιστασιατικών νόμων και αντιστροφή των σχεδίων της κυβέρνησης για εφαρμογή της ασφαλιστικής διάταξης του Ν. 2064/92, για μείωση των επικουρικών συντάξεων στο 20% της κύριας σύνταξης.

- Ανάγνωση της υπερ αγώνιστων ενσήμων.

- Νομοθέτηση του 7ωρου.

- Λήψη άμεσων μέτρων για την προστασία της ζωής μας από τα ατυχήματα.

Ομόφωνα αποφάσεις

- Την πραγματοποίηση Πανελλαδικής κινητοποίησης την Τρίτη 14 Οκτωβρίου.

- Στις 23 Οκτώβρη με το δικό μας αιτήματα παίρνουμε μέρος στην Εκτελεστική Ανεργία, πο πρέπει να εκφραστεί σαν απεργία αντίστασης και καταδίκη της κυβερνητικής πολιτικής

Απεργούμε πανελλαδικά στις 13 του Οκτώβρη

από την εργατική τάξη.

Αφανισμός κάθε προσπάθεια υπονομιχοσύμης της κινητοποίησης από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, αποκαλύπτουμε τη συμβασιωχτική της στάση και τη συμμόρφη της στη οργάνη των εργαζόμενων μέσω του "κοινωνικού διαλόγου".

- Με μνημονίους πο θα καθορίσει η Εκτελεστική Γραμματεία της Ομοσπονδίας, Πανελλαδική απεργιακή κινητοποίηση στο πρώτο 15ήμερο του Νοεμβρίου.

- Πρωτοετοιμασία των κινητοποιήσεων, πρέπει να είναι τέτοια πο να ανταποκρίνεται στις επιτάξεις μας για ανέγερση της μαζικότητας τους, απαραίτητη προϋπόθεση για να αντιστρέψουμε τη σημερινή σε βάρος μας κατάσταση.

Στη διάρκεια αυτού πο προγράμματος δράσης κανένα μοχάλο δεν πρέπει να αδρανήσει, όλα τα μοχάλα πρέπει να κάνουν αδιάλειπτη την παρουσία τους στα χώρους δουλειάς, για την ενθέρωση των συνάδελφων. Από όλα τα μοχάλα να πραγματοποιούνται συσκέψεις, συβουλές. Εκεί πο υπάρχει δυνα-

τότητα - και σε πολλά μοχάλα υπάρχουν - να οργανώσουμε συγκεντρώσεις, συλλήψεις.

Το τρίμηνο δράσης πρέπει να πάρει χαρακτήρα ξεσηκωμού του κλάδου, δράση πο δεν πρέπει να κλεινεται μόνο στην κατενύχνη διατήρησης και διεύρυνσης των κατακτήσεων του, αλλά να απλώνεται σε όλα τα επίπεδα, παιδεία, υγεία, κλπ.

Η Ολομέλεια εκτιμήσαμε ότι μπορούμε στην επίθεση πο δεχόμαστε, πο δεχεται συνολικά η εργατική τάξη και ο λαός μας, από κυβέρνηση, νότια και ξένη πλειοκρατία, απαιτείται η ανάπτυξη και το δύναμινα της ταξικής πάλης, πο στην πορεία δράσης θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις για κοινή πάλη με άλλα λαϊκά στρώματα, για τη δημιουργία ενός παλλαϊκού μετώπου πο κάτω από την ένταση νέων και ποσοικά πο εντακτών και πολιτικοποιημένων αγώνων θα φέρνει τη λαϊκή δύναμινα στο προσκήνιο, σε άμεση αντιπαράθεση, ρήξης, αντίθεσης, πο να συνδέει το σήμερα με την προοπτική ενός αύριο πο ο λαός ο ίδιος θα διαφεντεύει τη μοίρα του. Και από την επιτυχία αυτού του στόχου, θα εξαρτηθεί αν αύριο θα έχουμε δημοκρατία υγεία και περιβάλλον, αν θα έχουμε δημόσιο και δωρεάν σχολείο, ή θα βρεθούμε ολοκληρωτικά στη μέγερση των πλουτάρχων και των εντολοδόχων τους, αν θα έχουμε ασφαλή και πρόνοια, αν οι εργασιακοί μας αγώνες δεν επιστρέφουν πέρα και από το μεσολάβη, αν η ανεργία συνεχίζει να είναι η θηλιά πο ολόνα θα μας πνίξει.

Καλεί τον κλάδο να προσεταιριστεί μέσα από την δράση του τη δημοσουργία και ανάπτυξη του παλλαϊκού μετώπου.

-Συνάδελφοι,

Μαζί με όλα αυτά έχουμε και την κατάσταση στα Βαλκάνια, Αναγία, Κύπρο, πο τα πάντα είναι μερτά. Και η στάση της κυβέρνησης με την δουλική συμπεριφορά δημιουργεί σοβαρούς κινδύνους για τη χώρα μας και το λαό.

Η ερμητική συμβίωση των λαών, η φιλία τους, η εθνική κυριαρχία της πατρίδας μας, το ερμητικό μόχλο του τόπου και η επικοινωνία του ελληνικού και τουρκικού λαού, των λαών των Βαλκανίων τολκακάνων από τη στρατηγική της νέας Τάξης Προοδύτων, του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ, και του διεθνενυπρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η κυβέρνηση δουλική, υποταγμένη στους οργανισμούς του ΝΑΤΟ, ΗΠΑ και ΕΕ επιλέγει μεθοδικώς διφορούς και στρατηγικά στη Βοσνία και αλλού φερονισμούς τον ελληνικό λαό με διεκδικητικούς.

-Συνάδελφοι,

Οι εργαζόμενοι αντιστάθηκαν ο' αυτήν την απεργιακή λαίλαπα, ο κλάδος μας, οι αγρότες, οι ναυτεργάτες, οι καθηγητές, οι αυτοαγρότες, οι βιομηχανικοί εργάτες, έδωσαν τους δικούς τους αγώνες.

-Συνάδελφοι,

Από τις εκλογές του συνδικάτου μας, τον Οκτώβρη του 1996, ο κλάδος έδωσε το δικό του μαχητικό "παράν" και πραγματοποιήθηκαν 6 απεργιακές κινητοποιήσεις στις 28/11, 12/12/96, στις 2/12, 9/4 και 1/5/1997.

Ανατίθεται αγώνες στο ΜΕΤΡΟ για την καθυστέρηση της έργου, για τις απώλειες, διαβεβαιώσαμε, για τα πανωροπία πο

Κυβέρνηση και εργοδότες, με δεκανίκι τις Ξεπουλημένες πλειοψηφίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, προχωρούν σε άνω προηγούμενη επίθεση ενάντια στις κατακτήσεις και τα δικαιώματά μας

άρα πο το ξένο και τόπο κεφάλαιο κάνουν ομοιόμορφη επίθεση στις κατακτήσεις και τα δικαιώματα των εργαζόμενων.

Οι ξεπουλημένες ηγεσίες αυτού των οργάνων κάνουν ότι μπορούν να αποκηρύξουν την ταξική ουσία των αντιπαρτασιακών μέτρων πο προωθούνται σε βάρος των εργαζόμενων. Κάνουν ότι, μπορούν να καλλιεργήσουν στους εργαζόμενους φερεμιστικές αντιλήψεις περί "κοινωνικού διαλόγου", "κοινωνικών εταξιών", "κοινωνικών συμβολώνων" πο ισοδυναμούν με παράδοση και υποταγή.

Η κυβερνητική οπισθεμπωπή δέχεται ο κλάος οι εργαζόμενοι επιβάλλει την και οργανώνουμε μας για πιο και μακροχρό

σησης στη Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου

ζήτουμε και ζητά ακόμα η κοινοπραξία, όπως και για την αδιαφορία που έδειξε και δείχνει μέχρι σήμερα η κυβέρνηση.

Παραβρήκαμε στο ασφαλείδι στο Σπίτι για τις παραβρήκες του πενήντημου και του 7άρου, κάναμε κινητοποίησης στην πολυεθνική Χόλτιντ.

Κάναμε μαζικές εφημερίδες στα γραφεία για την περιφρούρηση των κατακτήσεων μας, όπως του πενήντημου - 7άρου και για άλλα προβλήματα.

Το συνδικατο πρωτοστάτης για το συντονισμό με άλλα σωματεία της Αθήνας για τον κοινωνικό διάλογο, για τον προϋπολογισμό, την Πρωτομαγιά και για τα μεγάλα προβλήματα όπως η παιδεία, υγεία, κλπ.

Τα παραπτώματα ήσαν δραστήρια μέρος και με άλλα σωματεία και συλλογικούς στους δήμους, αυτόντας τη δράση τους για τα τοπικά λαϊκά προβλήματα, που αφορούν τους οικοδόμους και όλους τους εργαζόμενους, παρεβρήσαν στις νομαρχίες, έστειλαν υπομνήματα, έκαναν εκδηλώσεις ενάντια στο ηλεκτρονικό φακέλωμα και άλλα.

Συνάδελφοι, η κυβέρνηση και εργοδότες με δεκανίκια της ξεπουλημένης πλειοψηφίας της ΣΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, προχωρούν σε άνευ προηγουμένου επίθεση ενάντια στις κατακτήσεις και τα δικαιώματά μας.

Ταυτόχρονα μεγαλώνουν οι αντιτάσεις, η δυσφορέκεια των εργαζόμενων και η διάθεση για αγώνες, επιβεβαιώνοντας ότι παρά τα προβλήματα και τις δυσκολίες, όλο και περισσότεροι εργα-

ζόμενοι κατανοούν ότι η λύση δεν χαρίζεται, όλα κατακτώνται με τους αγώνες. Ενωθήκατε η αναγκαίατητα του συντονισμού δράσης.

Πολλάμηνά έγινε κατονησθέν, ότι πρόκειται για παρατεταμένη και μόνιμη επίθεση ενάντια στο σύνολο των εργαζόμενων και δυσκολεύονται οι δυνατότητες επίλυσης επιμέρους προβλημάτων, γίνεται συνείδηση σε όλο και περισσότερους εργαζόμενους ότι μόνο με τον συντονισμό αγώνα, και το δυναμισμό του θα ανατραπεί αυτή η πολιτική.

Συνάδελφοι, αδυναμίες που προκύπτουν δεν κατονησθέν, από σημαντικό μέρος του κλάδου, η ανάγκη της ενότητας στη δράση και του καθημένου αγώνα, τόσο για τα μεγάλα προβλήματα όσο και για τα επιμέρους.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα συνάδελφων, μέλων Δ.Σ. παρατημάτων, που δεν υπερασπίζονται τις κατακτήσεις, ό-πως το πενήντημου, 7άρου, συλλογική σύμβαση του κλάδου. Δεν έχουν καθήμηση και μόνιμη παρουσία στη ζωή και δράση του συνδικάτου.

Συνάδελφοι μας στα μεγάλα έργα ανάγονται την καταπληξη των δικαιωμάτων μας και δεν διευκολύνουν τη δράση του συνδικάτου.

Μπνάνει το ερώτημα: - Συνάδελφοι, μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι; Και ιδιαίτερα τούτη την περίοδο που η οικοδομική δραστηριότητα περνά στα

χέρια των πολυεθνικών, των μεγάλων εταιρειών, οδηγώντας την οικοδομή να γίνει βιομηχανία.

Εάν δεν δραστηριοποιηθούν οι συνάδελφοί μας μέσα από το συνδικατο, πώς θα μπορούσε το συνδικατο να παρεμβεί αύριο;

Δράση του Διοικητικού Συμβουλίου

Δεν θεωρούμε ότι το κάναμε όλα σωστά... Οι ανταποκρίθηκαν πλήρως στα καθήκοντά μας. Όμως πιστεύουμε πως παρά τις αδυναμίες και τα προβλήματα που χαρακτηρίζουν τη δουλειά μας, συμβάσαμε στο βαθμό που δυναμώσαμε τις συνδικατικές μας μάχες το ρόλο του, να μπορεί να υπερασπιστεί τα συμφέροντά και τις κατακτήσεις του κλάδου. Συνεχίζουμε την ταξική και πενήντημια πορεία του κλάδου μας. Αναπτύξαμε δράση στα μικρά και μεγάλα προβλήματα. Όμως η διοίκηση από μόνη της δεν μπορεί να φέρει κανένα αποτέλεσμα, αν δεν έχει τη μαχητική στήριξη όλων των συνάδελφων.

Πρόγραμμα δράσης

Συνάδελφοι,

Η κυβερνητική πολιτική, η ολιγαρχική επίθεση που δέχεται ο κλάδος και όλοι οι εργαζόμενοι της χώρας, τα οξυμένα προβλήματα του κλάδου, επιβάλλουν την ανασύνταξη και οργάνωση των δυναμικών μας για πιο σκληρούς και μακροχρόνιους αγώνες.

Βασική προϋπόθεση για το σκοπο αυτό είναι η μαχητική απήρτηση όλων των οικοδόμων με κύριο σύνθημα "ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ - ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΣ".

Θα παλέψουμε:

1. Για την κατάργηση στην πράξη του άρθρου 26 που πέρασε με περαστικό τρόπο στη Βουλή στις 31/7, στο νομοσχέδιο για τους νέους εργάτες που μειώνει κατά 50% τις ασφαλιστικές εισφορές στα οικοδομητοτεχνικά όρια σε ανώτερες περιχές. Μειώνει έτσι την ασφαλίση των οικοδόμων κατά 50%, δηλαδή μας αραιρεί το δικαίωμα που έχουν όλοι οι εργαζόμενοι για κόβε μέρα εργασία να βάζουμε ένα ένσημο. Με αυτόν τον τρόπο επισημαίνει το δρόμο για να περάσουν οι απαιτήσεις των κατασκευαστών για την ανατροπή του νέου τρόπου ασφαλίσης των οικοδόμων σε όλη τη χώρα.

2. Θα υπερασπιτόμαστε το χειρισμό επίδομα. Η μαχητική μας απάντηση θα κόψει την όρεξη της κυβέρνησης και του υποούργου εργασίας για την αφαίρεση του επιδόματος.

3. Ούτε βήμα πίσω από το πενήντημου και το 7άρο. Κανένας οικοδόμος για δουλειά το Σεβάρτο. Η υπεράσπιση των πενήντημου - 7άρου πρέπει να γίνει υπόθεση όλων των οικοδόμων.

4. Εφαρμοστέμε τη συλλογική σύμβαση του κλάδου. Κανένας οικοδόμος δεν πρέπει να αμειβάται κάτω απ' αυτή. Διεκδικούμε καλύτερα μεροκάματα που να μας διαφοροποιούν αμοιβαία διαβίωση.

5. Υπερασπιτόμαστε τις κατακτήσεις μας στην κοινωνική ασφαλίση. Απαίτούμε σύνταξη από 55 μας χρόνια.

6. Μέτρα ελέγχου για την προστασία της ζωής των οικοδόμων από τα εργατικά ατυχήματα και την ασφάλεια των εργαζομένων. Αυτήριες ποινικές και οικονομικές κυρώσεις στους εργοδότες που δεν παίρνουν μέτρα ασφαλείας, να επιστραφούν τα ΚΕΠΕΚ στο Υπουργείο Εργασίας.

7. Απαίτούμε άμεσα μέτρα για τον περιορισμό της ανεργίας.

8. Μέτρα για την πάτηση της "μωρη εργασία". Να παρθούν υπόψη οι προτάσεις του συνδικάτου και της ομοσπονδίας. Νομομοιούνται τώρα των ξένων εργατών.

9. Κατωικά: Καταγγέλλουμε το καθεστώ που υπάρχει στον ΟΑΚ, τον οποίο έχουν μετατρέψει σε ομοειδοκρατικό μηχανισμό που οι εργαζόμενους πέλας τον κρούουν. Απαίτούμε άμεση χρηματοδότηση του ΟΕΚ από το κράτος. Αύξηση του κατασκευαστικού προγράμματος στο νομό Αττικής, μείωση των επιτοκίων και αύξηση των δανείων στο ύψος της αγοράς κατοικίας.

Πρόγραμμα αγώνων:

1. Άμεσα, συσκέψεις, συγκεντρώσεις, συνεντεύξεις σε όλα τα παρατηρήματα για την καλύτερη αντιμετώπιση όλων των συνάδελφων.

2. Οργανώση εστρασιών στον στα γραφεία, εργοδότες για την εφαρμογή των κατακτήσεων 7άρου, πενήντημου, ΣΣΕ, κ.ά.

3. Συντονισμός δράσης για τα προβλήματα της ανεργίας.

4. Συντονισμός δράσης για τον προϋπολογισμό.

5. Για τα μεγάλα έργα δράση όλων των παρατηρήματα για τη δημιουργία εργοταξικών επιτηρήσεων και παρατηρήματα, όπου απαιτείται για την εφαρμογή των κατακτήσεων 7άρου, πενήντημου, ΣΣΕ, κ.ά.

6. Αλληλεγγύη στους αγώνες των άλλων κλάδων εργαζομένων.

7. Συμμετέχουμε στην 24ήρη απεργία που κήρυξε η ΓΣΕΕ. Καταγγέλλουμε τη συμμετοχή στον κοινωνικό διάλογο και το αποπροσανατολιστικό πλαίσιο που βάζει για την κληρονομιά.

- ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΠΡΟΣΤΑ, ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

ή πολιτική, επίθεση που μας και όλοι της χώρας, ανασύνταξη των δυναμικών σκληρούς μας αγώνες

Από τη μια η αφαίρεση κατακτήσεων και δικαιωμάτων οι δίκες, οι προπηλακισμοί, οι διασυρμούς αγωνιστών, και από την άλλη η κουβεντούλα, «να τα βρούμε βρε αδερφέ!»

Αλληλεγγύη των εργαζόμενων στο ΜΕΤΡΟ, Σπύρη και ΑΓΝΩΝΑ για την εφαρμογή των κατακτήσεων στο ασφαλείδι των Σπίτων και τη δημιουργία παρατηρήματα.

6. Αλληλεγγύη στους αγώνες των άλλων κλάδων εργαζομένων.

7. Συμμετέχουμε στην 24ήρη απεργία που κήρυξε η ΓΣΕΕ. Καταγγέλλουμε τη συμμετοχή στον κοινωνικό διάλογο και το αποπροσανατολιστικό πλαίσιο που βάζει για την κληρονομιά.

Δεν είναι καθόλου καινούργιο. Κάθε χρόνο τέλος Αυγούστου αρχίζουν να μας βομβαρδίζουν με νέες «πρώτες» που ανακαλύπτουν στα οικονομικά της χώρας, με αναλύσεις και σχολιασμούς για τις αιτίες των «αποκλίσεων», για την ανάγκη λήψης και άλλων μέτρων. Παρόλ' αυτά αντιστέκονται στα «λαγνικά» του Υπουργείου Οικονομικών να εξεραριστούν και άλλους πόρους για τον κρατικό προϋπολογισμό. Είναι πάντα το ίδιο έργο που καταρτίζεται ο οικονομικός καταστατικός χάρτης της επόμενης χρονιάς. Τότε ακριβώς όλοι θυμούνται τις «δυσκολίες» της οικονομίας, ενώ ως τότε πανηγυρίζουν για τα άθνη επιτεύγματα της πολιτικής που ακολουθούν.

Το ίδιο σκηνικό κάθε χρόνο. Εκείνο που σε κάθε περίπτωση έχει σημασία είναι το γεγονός ότι όλα αυτά που οι κυβερνήσεις παρουσιάζουν ως θεμελιώδη προβλήματα της ελληνικής οικονομίας δεν είναι καινούργια. Τα ελλείμματα και ο πληθωρισμός, τα χαμηλά έσοδα και οι υψηλές δαπάνες, οι ανάπαρτες επενδύσεις και η θεωρία των υψηλών μισθών, υποτίθεται πως αποτελούν τον κενό που εδώ και χρόνια επιχειρούν να καταπολεμήσουν όλες οι κυβερνήσεις, ανεξάρτητα από την πολι-

Αδέξιοδη πολιτική, φαύλο προϋπολογισμό

τική ταυτότητα που προβάλλουν.

Και η συνταγή είναι πάντα η ίδια: Η μία της όψι, η πολιτική της επαχθούς λιτότητας, που με τον καιρό θίνει όλο και πιο ζωτικής σημασίας τριετείς για τους εργαζομένους. Η δεύτερη, η δογματική προσηλύση στη δημιουργία προϋποθέσεων που εξασφαλίζουν συνεχή αύξηση της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου και νομοσηπία της συνδοσίας των μεγαλοεπιχειρηματιών στη διαδικασία κατανομής και ανακατανομής των εισοδημάτων στη χώρα.

Το αποτέλεσμα είναι ορατό. Παρά την κλητή εκατοντάδων διακοσμημάτων που έγινε από τα εισοδήματα των εργαζομένων, παρά την υπονομιση και κατάργηση μιας σειράς κατακτηθέντων τους, παρά τη συνεχή χειροτέρευση των δείκτων ποιότητας ζωής του λαού, παρά τα πολυθήματα και τα κερδοφόρα κέρδη,

που κάθε χρόνο σημειώνουν ρεκόρ, η κατάσταση της οικονομίας εξακολουθεί να είναι άσχημη. Μάλιστα ακόμη και η βελτίωση που σημειώθηκε σε ορισμένους δείκτες των δημοσιονομικών ή σε κάποιους επίσημους στατιστικούς δείκτες, όπως ο πληθωρισμός, αποδεικνύεται ήδη τόσο εθιραστική, που ακόμη και οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης αναγκάζονται τώρα να κρατήσουν κάποια προσηλύτη.

Η συνταγή της οικονομικής πολιτικής λιτότητας, που εφαρμόζεται, είναι δοκιμασμένη και εμφανώς δεν μπορεί να δώσει τα αναμενόμενα για το λαό αποτελέσματα. Το μόνο που μπορεί να «προσφέρει» - και με τη βοήθεια κάποιων στατιστικών λαθρολογιών και λογιστικών τεχνασμάτων - είναι η δημιουργία πρόσκαιρων εντυπώσεων ότι αντιμετωπίζονται κάποια προβλήματα. Αν

και βέβαια, το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας δεν είναι δημοσιονομικό, όσο και αν για ευνόητους λόγους οι κυβερνήσεις προσπαθούν να το περιορίσουν σε αυτά τα πλαίσια. Είναι θέμα γενικότερου προοικονομολογίου της πολιτικής για την οικονομία, θέμα ουσιαστικής στήριξης της παραγωγικής βάσης της χώρας και κατ' επανάληψη θέμα περιορισμού της συνδοσίας του ζένου και ντόπιου κεφαλαίου. Είναι ζήτημα τι, πώς και για ποιο λόγο παίρνει αποφασίες και προβάει πολιτικές επιλογές.

Όσο η οικονομική πολιτική επιλέγεται με αποσκοπούμενο γνόμενα την καινοτομία των στόχων που έχουν θέσει οι πολυεθνικές με το «πρόγραμμα σύγκλισης» και τις διαδικασίες κεφαλαιοκρατικής εννοποίησης, τόσο τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και των εργαζομένων θα μεγαλώνουν και θα εξοίνονται.

Μεγάλο θύμα οι κοινωνικές δαπάνες

Προϋπολογισμό λιτότητας, παραπάνω συρρικνώσεων των δαπανών κοινωνικού χαρακτήρα και εξασφάλισης κερδών για την «ιδιωτική πρωτοβουλία» καταρτίζεται ήδη το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης για το 1998. Με σχετική εγκύκλιο, από τον παραρτημένο Μάιο, διατάχθηκε το πάγωμα όλων των επιχειρησιών στα φετινά επίπεδα, τα οποία ήταν ήδη καθυλακωμένα στα επίπεδα του 1993!

Σύμφωνα με την εγκύκλιο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, βασικά όσημια για την καταρτιση του νέου προϋπολογισμού είναι η συγκράτηση των συνολικών προτεινόμενων δαπανών και επιπληρήσιμος στα φετινά επίπεδα, η καθιέρωση ανώτατου ορίου πιστώσεων για κάθε υποσημείο, οι περικοπές παλαιότερων δραστηριοτήτων των υποσημείων, στις περιπτώσεις που υπάρχει ανάγκη για νέα προγράμματα, η κάλυψη των δαπανών των νομικών προσώπων καταρχήν από δικό τους έσοδα.

Όσον αφορά πάντως την κατάσταση του προϋπολογισμού, η κυβέρνηση ανακρίσιμα προέβασε νέα σκανδαλώδη ρυθμίση των χρόνων προς το λήγισμα. Παρόλ' αυτά τα σενάρια για το άγχισμα των κοινωνικών δαπανών δίνουν και παίρνουν, και κυρίως για τις δαπάνες που αφορούν την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την ενίσχυση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης κλπ.

Θα πρέπει να επισημάνεται, στο σημείο αυτό, ότι τα τελευταία χρόνια οι ληγόμενες κοινωνικές δαπάνες έχουν αυξηθεί ασταθικά. Για παράδειγμα, οι επιχειρησιες προς το ΙΚΑ από 4,85% των συνολικών κρατικών δαπανών το 1998,

το 1997 μειώθηκαν στο 1,54%! Από 137 δισ. του 1988 (σε σύνολο 2,8 τρις), το 1997 προβλέπεται να χορηγηθούν 230 δισ. δηλαδή οι συνολικές δαπάνες ανέρχονται σε 14,85 τρις. δηλαδή. Μέσα σε μία δεκαετία οι επιχειρησιες προς τον μεγαλύτερο ασφαλιστικό οργανισμό μειώθηκαν περισσότερο από τρεις φορές.

Η πορεία της εξέλιξης των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού του 1997 μοιάζει λίγο με το γνωστό ανέκδοτο. Αφού τις ομίστησαν - ίδιες τις κοινωνικές - σε εξαπαρτωμένο επίπεδα, τώρα που οι στόχοι έρχονται σε αντίθεση με την πραγματικότητα, τόσο το χειρότερο για την...πραγματικότητα. Έτσι επιπληρήσιμος διάφορα σενάρια περικρίσιμα, κυρίως στο

σκέλετο των επιχειρησιών και των νοσηλίων. Και βέβαια δεν μπορεί να μισούν στο απυρόβλητο οι επιχειρησιες, μέσω των οποίων ενισχύονται οι ασφαλιστικοί και κοινωνικοπολιτικοί φορείς, οι πολυτέλειες, οι κομπάρσοι, τα νοσηλευτικά και παιδαγωγικά όργανα, οι φορείς των στόμων με ειδικές ανάγκες, τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ κλπ. Το συγκεκριμένο κομμάτι προβλέπεται αυξημένο μόλις κατά 4,6%, γιγαντιαίο που μεταφράζεται σε μια νέα επιχειρησιμη συρρικνωση ζωτικών κοινωνικών αναγκών που ενισχύονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Και εδώ είναι που εκδηλώνεται σύγκρουση μεταξύ των πραγματικών αναγκών της κοινωνίας και των στόχων του «προγράμματος σύγκλισης». Όμως, στα κυβερνητικά επίπεδα αυτό που κυριαρχεί δεν είναι οι ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων αλλά οι εντολές των βρυξελιανών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

	ΜΕΣΟ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ 1993 - 1997					Ποσοστό μεταβολής*
	1993	1994	1995	1996	1997	
ΜΙΣΘΩΤΩΝ	2.495.921	2.731.341	3.005.095	3.281.567	3.588.346	43,77
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ	2.161.854	2.325.695	2.271.007	2.507.162	2.705.523	25,15
ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ - ΕΜΠΟΡΩΝ - ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ	1.636.017	1.891.260	2.934.486	3.265.501	3.436.291	110,04
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ	3.477.015	3.951.364	4.876.450	5.376.671	5.564.942	60,05
ΓΕΩΡΓΩΝ - ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ	911.527	1.054.149	802.635	950.015	1.017.847	11,66
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ	1.019.126	1.132.846	1.047.069	1.141.791	1.233.132	21,00
ΜΕΣΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	2.090.579	2.310.116	2.507.024	2.750.554	2.946.456	40,94

* Το ποσοστό μεταβολής αναφέρεται στο 1997 σε σχέση με το 1993

Φοροκλοπή για

Σε καθημερινά θύματα της συστημικής φορολογικής κληρονομιάς που εξαπολύουν οι αστικές κυβερνήσεις όλων των τελευταίων χρόνων αναδεικνύονται οι μισθοί, οι συνταξιοδοτήσεις και τα άλλα λαϊκά στρώματα. Το συνημμένο αυτό είναι, βέβαια, γνωστό σε όλους, όμως προκύπτει και από το επίσημο στατιστικό της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας για τα εισοδήματα των διαφόρων κοινωνικών ομάδων και την αντίστοιχη φορολογία τους. Κατά την περίοδο 1993-1997, σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά και με βάση τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών για την εκκαθάριση των φετιμών φορολογικών δηλώσεων, το μέσο κατά κεφαλή εισοδήμα των μισθωτών παρουσίασε συνολική αναλογική αύξηση 43,76%. Την ίδια περίοδο ο μέσος κατά κεφαλή φόρος αυξήθηκε κατά 145,4%, δηλαδή υπερηλίπολαστικα. Προκύπτει δηλαδή το εξαιρετικό φαινόμενο, να κάθε δραματική αύξηση του εισοδήματος τους, οι μισθοί να καταβάλλουν στα ταμεία του κράτους τρεις δραχμές φέρον.

Αν και η περίπτωση των μισθωτών είναι η πιο κρουαυά, η ίδια εικόνα παρατηρείται, σε μικρότερη έκταση, και στο υπόλοιπο κοινωνικό ανάστημα. Έτσι, το συνολικό αναλογικό εισοδήμα των συνταξιοδοτών, μεταξύ 1993 και 1997, αυξήθηκε κατά 25,14% και ο μέσος φόρος αυξήθηκε κατά 50,6%. Το εισοδήμα της κατηγορίας «έσοδα, βιομηχανία, βιοτέχνες» αυξήθηκε - κύρια λόγω της φορολογικής μη να αντικειμενικά κέρδη - κατά 11% και ο φόρος κατά 201,4%, ενώ δε ελευθέρων επαγγελματιών το εισοδήμα αυξήθηκε κατά 60% και ο φόρος κατά 135,7%.

Από τα ίδια λοιπόν, τα επίσημα κρατικά στοιχεία προκύπτει εμφανώς ότι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με έναν μηχανισμό κλοπής των λαϊκών εισοδημάτων, με μια από τις περισσότερο αποκρουστικές πλευρές των πολιτικών λιτότητας σε εφαρμογή κατά το 1995 και μετά και που είχαν ως αποτέλεσμα τη μεταφορά εισοδημάτων από το λαϊκό στρώμα προς τη φορολογική πολιτική, ως εργαλείο αναδιανομής εισοδημάτων, συντρέχουσα αποφασιστικά προς αυτή την κατεύθυνση.

Η κοινή λογική, λέει, βέβαια, ότι όσο αυξάνεται το ανατομικό εισοδήμα μιας κοινωνικής ομάδας, σε ποσοτικό επίπεδο θα έπρεπε να αυξηθεί και ο φόρος που εισπράττει το κράτος, ώστε το πραγματικό εισοδήμα να παραμείνει σταθερό. Η ανάγκη, όμως, αύξηση των φορολογικών εσόδων ελεγε Μάαστριχτ, ώσπες τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ να καταπολεμήσουν το λαϊκό στρώμα με μεθόδους που, ακόμα και με τα δικαίωτα κριτήρια, κινούνται μεταξύ της νομιμότητας και της παρανομίας. Πού περισσότερο του σήμερα είναι ευρήματα γνωστά ότι η φοροκλοπή συντελεί και μέσω της μη παραβολοποίησης της φορολογικής κλίμακας, η οποία παραμένει «παγωμένη» από το 1993! Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η επίτηθεν αναλογιστική αύξηση των εισοδημάτων να φορολογείται με υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές. Κατά συνέπεια οι εργαζόμενοι πληρώνουν πολύ περισσότερο φόρο.

Ας δοούμε όμως καλύτερα ένα παράδειγμα. Με τη σημερινή κλίμακα ένα επίσημο εισοδήμα 2.500.000

«Ίδια γεύση» στη ΔΕΘ

Τη δογματική προσέγγιση της κυβέρνησης του «νέου» ΠΑΣΟΚ να συνεχίσει τη μονόπλευρη λιτότητα και τα επόμενα χρόνια, να επαναλάβει ο Κ. Σημίτης, μιλώντας στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Εκφράζοντας την πρόβλεψη του να συνεχίσει την πολιτική που παράγει υπερκερδή για τις μεγάλες επιχειρήσεις και εταιρεία και α-νεργία για το λαό, ο πρωθυπουργός δήλωσε ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να μην υποκύψει στο «ποσοί βραχυ-χρόνου πολιτικό κόστος».

Σκιαγραφώντας τις προβλέψεις του για τα επόμενα χρόνια είπε πως οι βελτιώσεις στον οικονομικών μεγεθών που πετύχαμε «δεν αρκούν». Πρέπει, είπε, «να πάμε α-κόμα πιο μακριά σε ένα πολύ μικρό διάστημα», για να μειωθούν τα ελλείμματα, ο πληθωρισμός και το δημόσιο χρέος στα όρια που επιτάσσει η Συνθήκη του Μάαστριχτ για την ένταξη χάραξης χώρας στην Ο.Κ.Ε. Με βάση αυτές τις επιλογές και ο-μαδεύοντας τον λεγόμενο «κοινωνικό διάλογο» σε παγκόσμια, ο Κ. Σημίτης κό-λησε τους εργαζομένους να στηρίξουν τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής, προειδοποι-ώντας πως «να ακολουθεί συναινέσει θα δημιουργήσει ιρριτευσιές».

Ο πρωθυπουργός ζήτησε θυσίες από τους εργαζομένους με στόχο τη μείωση του πληθωρισμού με 2% το 1999, αλλά απέφυγε να κάνει υψή για την υψηλή κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου.

Προσήγγειλε ακόμα τη συνέχιση των περικοπών στις δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα, και γενικά το ζήτημα του κρό-τους πρόνοιας, προκειμένου να μειωθούν τα κρατικά ελλείμματα και το δημόσιο χρέος με βάση το «πρόγραμμα οριζόν-τιας». Δικαιολόγησε ακόμα την πολιτική εκποίησης της δημόσιας περιουσίας μέσω των ιδιωτικοποιήσεων.

Ιδιαίτερα ανασρόβ έκανε ο πρωθυ-πουργός στις προνομιωμένες διακριτι-κές παρεμβάσεις, στον εργασιακό χώρο, στο όνομα της δημιουργίας κατάλληλου περιβάλλοντος για προσέλκυση νέων ε-ργαζομένων, καθώς και της αντιμετώπισης της ανεργίας. Πρόκειται για παρεμβά-σεις που βασίζονται στην κατασκευή της ε-λαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων, της ενίσχυσης του ανταγωνιστικού θεσμού της μερικής απασχόλησης, της επέκτασης και σε άλλες περιοχές της χώρας των με-σαιωνικού τύπου Τοπικών Συμφώνων Απασχόλησης κλπ.

Η Ολυμπιάδα 2004 και η πραγματικότητα

Ο Ολυμπιακοί Αγώνες επιστροφή λοιπόν στη γενεαρότα τους, έτσι και για λίγο. Ήταν θέλημα θητόν και «Αθωνάτων». Και βέβαια ήταν μια απόφαση που είχε ληφθεί από καιρό και ο-πληώς επιβεβαιώθηκε στη Λα-οαγία, στις 5 Σεπτεμβρίου. Η απόφαση της Αττικής και η κα-τακοχή για τη γιοκατήρη οικονομική και πολιτική εκμε-τάλληση της κορυφαίας αθλητικής διοργάνωσης, υπο-χρέωσε τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή να δευπό άλλο δύο ή-μιονα στην Αθήνα. Οι υποχρεώσεις της ελληνικής πλευράς για ποιοτική αναβάθμιση των Αγώνων ήταν το ζητούμενο να μπορούσε να προχωρή-σει το Ολυμπιακό Κίνημα χω-ρίς καθυστερήσεις.

Οι συμμαχίες λειτουργούν αυτή τη φορά σαν ρολόι. Άλλωστε, έτσι ήβελαν, κατά κάποιο τρόπο, να διορθωθεί η «ο-δία» του 1990, όταν η Κό-κα Κόλα σπέρσε την πανύ-μωνια Ολυμπιάδα από την Αθήνα και την πρόσορεσ από Ατλίνα. Έτσι ολη η διαδικασία της Αττικής προελαβε διαδραστικό χαρακτήρα. Και μετά άρχισε να πανηγυρί-ζε στο Ζάππειο, στο Μείζονο, στο αεροδρόμιο. Ποσο όμως ήταν διακαυμαστικό ο εν-δομοχάτος.

Ο Ολυμπιαδός όπως όλοι κανταίμεν με το πατριωτισμό του λαού από τις πολυεθνικές, δεν έχουν να κάνουν τίποτα με το «Αρχαίο Πνεύμα Αθώνων». Ο πρώτοβιολισμός και τα επανδρωμένα του, η ανδύρω-ση της αθλητικής «αυλάς» με όλο το υποπόμιο, φορμακευτικό και ψυχολογικό, η χρήση των αθλητών ως διαφημιστικά όργανα των πολυεθνικών, είναι έδω από κάθε ευγενική ψα-λά. Το κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα είναι, όμως, που ταυμάζουμε τη χώρα μας, είναι τέτοιο που να κάνει ο καθένας ή το στατιστολόγο χρομάτα για φιακές, αστακούς και χημει-νική μεγαλοβιομηχανίας στις πιάνες. Από την άλλη πλευρά οι κυβερνητικές ανουσιαι την ικανοποίηση των στοιχειωδών απαιτήσεων των εκπαιδευ-τικών των Ολυμπιακών των με-σολέτων και νουταθωτών. Η εμπειρία από το πρόσροτο Παγκόσμιο Πρωταθώλιο Στί-βου και το οικονομικό «άνοιγ-μα» που προκάλεσε στη χώρα είναι αρκετά χαρακτηριστική.

Κανείς πρόνοιας δεν θα είχε απόφαση να διοργανω-θούν οι Αγώνες στην Αθήνα, στη Ρώμη ή οπούδήποτε άλλο, να ο πρόγραμμα ήταν δια-φορετικό. Αν κυριαρχούσε η οικονομική και ευγενική αθλητι-κή ψαλά, αν ο Ολυμπιαδός ήταν ευκωρία για συνδεδεμέ-νη, φιλία και ειρηνική συνέρ-γηση των λαών, αν η ευρω-κορία για διαπολιτισμική της

νέας γενιάς στα δικά του ανθρωπισμού και της εργληής. Αν οι Ολυμπιακοί Αγώνες είχαν εκείνα τα χαρακτηριστικά που τους έκαναν να μείνουν στην ι-στορία επι αιώνες. Διατυχώς, όμως, η αλήθεια και η σημερι-νή πραγματικότητα είναι πολύ σκληρή.

Οι ελληνικές λαός, συνταπός, θα έχει κάθε λόγο να είναι υ-περήφανος για τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στην Αθήνα, μόνο αν αυτοί αποτελέσουν πεδίο πάλης, τροχόσπειρο στον κατηγοριο-μένη εμπορευματοποίησης και αφε-τηρία αναβάθμισης του αθλητι-κού στη χώρα μας. Η απόφα-ση να εμαρτύρησει η ανάληψη των Αγώνων ως απόδειξη της

διαχείριση των κοινών. Θα πρέπει, δηλαδή, άμεσα, να μπει η Φυσική Αγωγή σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης με αναδομημένα θεωρητικά και πρακτικά προγράμματα. Η υπολοποίηση αθλητικού προ-γράμματος για όλους τους τ-τομείς κοινωνίας και βουλίας, μέσω της Τοπικής Αυτοδιοκ-τησίας και των συνδικάτων. Να διοριστούν, με την ευκωρία, και οι χιλιάδες αόδοιστοι κα-θηγητές Φυσικής Αγωγής. Να γίνει συστηματική κημιάνια για την αντιμετώπιση των φαινο-μένων ντόπιας βίας και χου-λιγκασμού και να εκδημο-κρατιστεί το οργανωμένο α-θλητικό οικοδόμημα.

Από την άλλη πλευρά δεν

απόβιαι της κυβερνητικής πολιτικής η οποία αποβιαιβ-ει την συνύναση του ελλη-νο-λαού, μόνο ως ανευθείη έκδηληση μπορεί να θεωρη-θεί. Το πνευμα της ικανοποι-ής και εθνικής έπαυσης που καλλιεργείται για το εξωστρεφικό της κυβερνητικής πολιτικής, δεν μπορεί σε κα-μιά περίπτωση να κωμεί το γεγονός ότι, παρά τα μεγάλα όργανα για αναβάθιση των Αγώνων στην κοίτιδα τους, δεν υπάρχει ουσιαστική πρό-θεση για ήλημη βιώσιμη προ-ώμησης της κοινωνικής απο-κλήσης του αθλητισμού αφού η κατάσταση της κυβερνητι-κής πολιτικής είναι δεκαδύνα. Όσα κατά καιρούς έχουν α-κουστεί και γραφτεί και ήταν πάρα πολλά επιβεβαιώνουν τους φόβους. Κερδοβιόμοι ο-ποιοι των Αγώνες θα είναι, οι πολυεθνικές και κάθε λογής επιτηδευτές και μεγαλοβιο-μηχανίες και όχι ο ελληνικός λαός και οι Ολυμπιακοί έδω.

Θα πρέπει λοιπόν να μπει κάποιο φραγμός σε όσους ε-περγάζονται τέτοιου είδους σχέδια. Μόνο με την παρέρ-βου του λαός θα μπορούσε να επιβίαι τη βέλτη του και τη σερμαδία του στην προά-σθηση των δίκων της ψα-λάς, της φιλίας των λαών και της ειρήνης.

Επιν πρώτη γραμμή των διεκδικητών δεν μπορεί πα-ρά να είναι η αναβάθμιση του αθλητισμού, η προοαία του περιβάλλοντος, η οικονομική διαφάνεια και η αρθλοκή

μπορεί ο ελληνικός λαός να ε-πιπείρει την ανουσία των πολυεθνικών που θέλουν να βγάλουν στο «οφού» της δια-φήμισης ακόμη και τον Πα-βέλο. Κάθε ανουσία που θα υπονοηράς πρέπει να είναι ανουσία στους πρόπες, ώστε να αποπονούν φαινομεία ρε-μύλιες και σκανδαλά. Να μην επιβανυθεί στο ελαχίστο το πολιτικό Λακονιστέο. Υπάκουοι περσιόνα να απο-κεντρωθούν λειτουργίες που θα αναλλοιών από μεγάλο θύρο, την Αττική και θα βο-ηθήσουν την ανάπτυξη υποδο-μής και στην περιφέρειά. Κο-νένο βέβαια, έδω δεν πρέπει να εκχωρηθεί στους ίδιους τα κτεταλέματα μετά τους Αγώνες.

Είναι ατελείωτος ο κατάλο-γος των προέσεων που θα μπορούσαν να υποβλήθουν ώ-στε ο Άγιος να σημάδων κάποιο ουσιαστικό όφελος, τόσο για τον ελληνικό λαό όσο και τον αθλητισμό ειδικό-τερα. Αρκεί να μην υπάρξουν στεγανά και σκευές, αλλά και φανερά επιλογές στα πόρματα που τους φοριέται που να ανα-λάβουν τη διεκπεραίωση αυ-τού του μεγάλου έργου. Πρε-πει να δοθεί ουσιαστικό μέγε-θος των απόφασών στην Τοπική Αυτοδιοκτική και στους μαζί-κούς φορείς. Μόνον έτσι οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 θα αποτελέσουν ήμιο για την αναβάθμιση και ανανέωση της Ολυμπιακής ιδέας, που τόσο πολύ την έχει ανάγκη ο σύγχρονος κόσμος.

ΜΕΣΟΣ ΦΟΡΟΣ 1993 - 1997

	1993	1994	1995	1996	1997	Ποσοστό μεταβολής*
ΜΙΣΘΩΤΩΝ	89.127	116.572	132.573	172.264	218.686	145,36
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ	79.641	96.942	96.150	110.577	119.933	50,60
ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ - ΕΜΠΟΡΩΝ - ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ	83.612	106.385	179.192	223.960	252.029	201,43
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ						
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ	294.184	371.319	518.889	620.670	669.940	135,74
ΓΕΩΡΓΩΝ - ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ	21.000	26.230	15.931	21.752	25.385	20,88
ΒΙΟΔΟΜΗΤΩΝ	58.271	71.468	64.662	78.185	89.014	52,76
ΜΕΣΟΣ ΦΟΡΟΣ	88.290	112.727	126.377	159.405	185.976	110,64

* Το ποσοστό μεταβολής αναφέρεται στο 1997 ως σχέση με το 1993

ταυρο-μισθωτούς

δραμών φρονολογείται... μετά την αύξηση του ο-φορολόγιου ορίμ - με αυτεπλήρη 5%. Αν ο ε-ισόδημα αυτό, στη διάρκεια ενός χρόνου αυξηθεί κατά 10%, τότε οι επιπλέον 250.000 δρχ. θα φορολογηθούν με αυτεπλήρη ορίμ 15%.

Η καταλήπιση των εισοδημάτων θα μπορούσε να είχε απευθυνθεί, αν κάθε χρόνο το Υπουργείο Οικονομικών προοράσει τα φορολο-γικά κλίμακα με βάση τη μεταβολή του τιμωπι-ώου. Με δεδομένο ότι ο πληθωρισμός την περι-όδο 1993-1997 αυξήθηκε κατά 38,75%, η μετα-βολή αυτή θα έπρεπε να περάσει και στα φορολο-γικά κλίμακα, το οποίο θα έπρεπε να είναι συ-μμετρικό ανάλογα. Βέβαια η κυβέρνηση Σημίτη αυ-τε καν σκέφτηκε να προοράσει σε τιμωπιωπιση της φορολογικής κλίμακας. Οι ασφαλείς, ότι κάτι τέτοιο θα οδηγούσε αλλήλη του αντίλογο χαρακτήρα του φορολογικού συστήματος. Αλλά μετρίαιζ την ύλη και περισσότερο άδοκουμενη ε-ρήβανση των μισθών και συνταξιοδότησών, ο ο-ποίοι καταβάλλουν εισόδημα το 65% των συνολι-κών φορολογικών εσόδων και χωρίς την τιμωπι-ωπιση χρόνου κάθε χρόνο δεκάδες διακα-τωπιμα δολαχίες. Μπρος έτσι κατάσταση αυτή το Υπουργείο Οικονομικών προοράσει να ε-ληλυθεί. Από τη μία διαφέρει πληθωρισμός, από προ-αυθαιτία «αλληλένη» στα φορολογικά κλίμακα. Απορροή «απόσπυμ», όμως, με διακυμάνση της προέδοσης του. Το επισπευότερο σκεπάζει που ε-φήμων να διαφέρουν είναι η τιμωπιωπιση της κλίμακας κατά 5%, όταν, όπως είπαμε, ο πληθω-ρισμός από το 1993 ως σήμερα έτα αυξηθεί πά-

νω από 38%. Τέτοια γενναιοδωρία δηλαδή! Ήνε επίσης επί εκτός από τη αλλαγής στα φο-ρολογικά κλίμακα θα υπάρξουν και αυξήσεις στους αυτεπλήρησ παρακράτους του Φόρου Μη-σθώντων Υπεροσών από το 1998, με το εφευρι-στικό θα έπρεπε να υποοριστούν οι απόπειες ε-ισόδοι, που θα προέβδον από την τιμωπιωπιση της φορολογικής κλίμακας. Ο ίδιος, μάλιστα, ο υπμινισμός Οικονομικών δήλωσε, ότι, σήμε-ρα με τις μετρήσεις που έχουν γίνει, κάθε μονά-δα τιμωπιωπισησών των κλίμακων θα σπαξεί στο ελληνικό Δολαίο 20 δις. δολαχίες. Δηλαδή ό-χι μόνο κατακλίμεν τον κόσμο τόσο χρόνο, α-λλά θέλουν να τον επιμωριστούν και ενόχες. Αν, όμως, κάθε μονάδα εφωριβήσουν τα κρατικά ταμεία με 2% δις δολαχίες, τότε μια τιμωπιωπιση κα-τά 5% θα σταγει 100 δις. δολαχίες. Αν όμως το-ύο κοπίσει η αλλαγή των κλίμακων κατά 5%, τό-τε η τιμωπιωπισησών επί πέντε αυτεπλήρησ - με πληθωρισμό 38,75% - πύσα θα, σπερεσε στα ταμεία τους. Αυτό «έξρασε» να μας το πει ο κυ-ριός υπμινιστός. Όλη η επιχειρηματιότητα και το μισθόνα των κυβερνητικών παράοργάνων σπλιε-ε-πείβωπις είναι τίποτα εκτός δεν πύκνασε να δώσει το 1998. Μάλλον θα πρέπει να προορα-ώπιση για τα γεωδωρα. Άλλωστε ο Γ. Παπα-ντωνίου φρόσκει, που από ήλο κέραι, να βάλει το πρόβλημα στη βέλτη τους. Όμως, δήλωσε, «το 1998 θα είναι μια δύσκολη χρονιά και ο προ-πολιτισμός του επόμενου χρόνου απαιτικός. Όποιος καταλάβει, κατάλαβε».

Όταν οι βουλευτές «βλογάνε τα γένια τους»

Η πρόκληση είναι όλο και πιο μεγάλη, όλο και πιο βαναυσική, κάθε φορά που προκύπτει το θέμα. Σε καιρούς δυσκόλους, που οι κυβερνήτες αξιώνουν από τους οικονομικά αδύνατους να αποδεχτούν τη λογική των θυσιών και τη χωρίς τέλος λιτότητα, οι βουλευτές αποφασίζουν χωρίς πολλά λόγια για τις αυξήσεις των δικών τους αποδοχών. Μόνο που πριν λίγο καιρό αυτοί, οι εμμενυετές και εκτελεστές των πιο άδικων και κοινωνικά αναλήπτην πολιτικών, του παρακαναν. Διπλάσιασαν, ούτε λίγο ούτε πολύ, τους μισθούς τους.

Και βέβαια το πρόβλημα δεν είναι το κατά πόσο φέρνουν σήμερα σε έναν βουλευτή ο μισθός των 800 χιλιάδων ή του 1,4 εκατομμυρίου. Ούτε το να επισημαίνουν οι κατά καιρούς καταγγελλείς για το ποιοι «εθνοπατέρες» αντιμετωπίζουν το όρομο της πολιτικής ως μέσο για τον πλουτισμό. Αλλά είναι στις συγκεκριμένες περιπτώσεις του θανά.

Κανείς τους, ούτε ένας από αυτούς του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας που ψήφισαν την απόφαση για τον διπλασιασμό των μισθών τους, δεν βιάστηκε, δεν προβληματίστηκε, δεν είχε τον παραμικρό ενδοιασμό, όταν δεκάδες και εκατοντάδες φορές σήκανε το χέρι το ότι στη βουλή να υπεκυρώσει τις αντιλαϊκές αποφάσεις που λαμβάνονται σε βάρος του λαού. Κανένας τους δεν αναλογίστηκε αν φτάνει ή όχι ο μισθός που αυτός α-

ποφασίζει - εγκρίνοντας την κυβερνητική πολιτική - για τον εργάτη της βιομηχανίας, της οικοδομής, τους άλλους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους. Ούτε ένας δεν έβγαλε άγαθα στα αλυσίδα μέτρα για την υποβάθμιση, ακόμα και την κατάργηση κοινωνικών υπηρεσιών που υποτίθεται πως απολάμβαναν οι εργαζόμενοι και από κοινού αποφάσιζαν να τους στείλουν στο «πυρ το εξώτερον». Και τόσα άλλα. Με μια φωνή, χωρίς ίχνος ντροπής, αναμασσούν τις γνωστές αθλιότητες περί συντεχνιών, όταν κάποιοι εργαζόμενοι ζητούν πέντε - δέκα ψευδοδολάρια αύξηση για να μην επιδιωκούνται παραπέρα οι συνθήκες διαβίωσής τους.

Ιδού όμως πού βρίσκεται και οι πραγματικές συντεχνίες. Ιδού πώς οι βουλευτές των κυβερνητικών κομμάτων αντιλαμβάνονται το ρόλο τους και ασκούν την πολιρεία τους. Ιδού πώς τα κόμματα εξουσίας βέλο-βέλο τους βουλευτές τους. Γραβία διακίνησης και αναπαραγωγής της κοινωνικής αδικίας και στέρησης στις επιλογές της άρχουσας τάξης. Το αντίτιμο της αποφασιστικότητας που επιδεικνύουν, στριφνίζοντας τις πλέον βαναύσες αποφάσεις για το λαό, είναι να αποφασίζουν οι ίδιοι για τις αμοιβές τους. Και ο κάθε ψηφοφόρος που τους ψηφίζει ουσιαστικά στριφνίζει ακριβώς αυτές τις επιλογές και τους λύει τα χέρια για ακόμα πιο αντιλαϊκές αποφάσεις.

Εφυγε μια λαϊκή αυθελτική φωνή

Η Σωτηρία Μπέλλου θα μείνει πάντα στις καρδιές μας

Μια μοναδική, ανόθευτη, λαϊκή φωνή σήγησε. Η Σωτηρία Μπέλλου πέθανε πρόσφατα, ντυμένη από τον καρκίνο Η φωνή - σύμβολο του λαϊκού μας τραγουδιού, αυτή που τόσο διηγήθηκε πολλές «κουβέντες» και μας ταξίδεψε «με αεροπλάνο και βαπόριο», εσθίρσε μετά από 50 χρόνια προσοχής, αφήνοντας μας πιστοίτη αυτηνορία τα εκατοντάδες τραγουδια που αφάρνασε με την εμπειρία της.

Κορυφαία φωνογνωμία στο ρεμπέτικο και το γνήσιο λαϊκό τραγούδι, η Σωτηρία Μπέλλου αποτέλεσε η μοναδική στο είδος φωνή της έδωσε στερρά σε δεκάδες τραγουδια, κινώντας τα αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής ψυχής. Η Μπέλλου δεν τραγουδούσε απλώς τραγουδια. Τους έβραζε την ανεξήγητη σφραγίδα της, προσδίδοντας τους απαραίτητα γοητεία. Αυτή του αληθινού, του αυθεντικού, του αριστοειδούς. Αυτή που λείπει από πολ-

λού καταλήγει... Υστερα, όλα τα τραγουδια που έχω πει να τα έχω αγαπήσει. Οριζόμενα τα έχω αγαπήσει πιο πολύ απ' ό,τι και ο κόσμος. Είναι δέκα μαζί μου. Έχω ένα που το έχει γράψει ο Τατάνης: «Ποια καρδιά δεν θα ραίσει!». Αυτό το τραγούδι κάτι μου λέει. Η το «Τζαμάτρε μαουούλα μου». Όλα τα τραγουδια τα ένιωθα όταν τα έλεγα, είναι βγαλμένα από μέσα μου».

Αν και υπήρξε κατεξοχήν τραγουδίστρια του ρεμπέτικου, η Σωτηρία Μπέλλου το έδιε επιτυχώς να μην ερμηνεύσει και κομμάτια του έντεχνου τραγουδιού. Έχοντας στο ενεργητικό της τραγουδια του Παπαϊωάννου, Χιώτη, Τσιτσάνη, Βαμβακάρη και άλλων μεγάλων συνθετών, δεν βιάστηκε να κατάρξει τη λαϊκή φωνή της σε δημομυσική των Σαρκάκου, Σαρβόπουλου, Λάδου, Μούτση κ.α.

Ασυμβίβαστο, με αγωνιστική διάθεση, η Σωτηρία Μπέλλου δέσμευε με το λαό και με τα τραγουδια της και με κοινούς αξίες. Σε μια από τις τελευταίες συνεντεύξεις της θυμήταν: «Μικρού, είμαι και θα είμαι αριστήρ. Το λέω και το φωνάζω... Πέριστα πολλά. Και έζυλο και φυλακές»...

Τα δικά μας νέα από τον «ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ»

Μηνιαία έκδοση Ιδιοκτησία του Συνδικατού Οικοδόμων και Εργαζόμενων στα Δομικά Υλικά και τις Κατασκευές.

Διεύθυνση: Βερανζέρου 1, Πλ. Κανιγώες 106-77, Αθήνα, τηλ. 3827-181, 3827-122, 3827-414

Εκδότης: Φιλίστοχος Γιώργος Ταγμ. Πλάσρα 73 Καλλιθέα

Συντάσσεται από επιτροπή

Φωτοστοιχειοθεσία - εκτύπωση: Τυποεκδοτική ΑΕ Α. Ηρακλείου 145, Περίσσεια

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ «ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ» ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Συνάδελφε,
Με αυτή την αίτηση θέλω να γίνω μέλος του Συνδικατού. Έχω τις προϋποθέσεις που απαιτεί το καταστατικό, το οποίο και αποδέχομαι ανεπιφύλακτα.

Επώνυμο.....
Όνομα.....
Πατέρα.....
Έτος Γεν.....
Ειδικότητα.....
Διεύθυνση κατοικίας.....
Συνοικία.....
Αριθ. Ταυ.....
Αριθμός ΙΚΑ.....
Ημέρα γγραφής.....
Τηλέφωνο.....
Αθήνα στις..... 199.....

Ο Αιτών

Γράφει και συ
συνάδελφε,
το διπλανό σου,
το γιοσάτο σου
οικοδόμο
στο Συνδικάτο.
Η γγραφή είναι
100 δρχ. και τρία
μηνιατικά
υποχρεωτικά επί
400 δρχ. το μήνα,
σύνολο 1.300 δρχ.

Τα πρώτα βήματα

Στις 29 Οκτώβρη 1940, μια μόλις μέρα από την κήρυξη του πολέμου, η Σωτηρία Μπέλλου βρέθηκε στην Αθήνα, αντιμετωπίζοντας πολλά προβλήματα επίβιασης. Η ανάγκη την υποχρέωσε να κάνει πολλές δουλειές, ενώ οι πολιτικές της πεποιθήσεις την οδηγούν να διακεί κρωμό τον «Ριζοσπάστη». Παράλληλα παίζει κιθάρα και τραγουδά σε ταβέρνες. Συλλαβάνεται γιατί έκλεμπε μια κουραμάνια. Αργότερα συμμετέχει στα Δεκεμβριανά και τραγουμάτει ένθναυλομυλάνεται. Αποφυλάκιζεται μέσω του Ερυθρού Σταυρού.

Μετά την Απελευθέρωση και αφού έχει γνωρίσει για τα καλά την αγριότητα και τις εμπλομολομικές διακείες, την ανακαλύπτει σε μια ταβέρνα στα Εξάρχεια ο θεατρικός συγγραφέας Κίμωνας Καπετανάκης και την προτείνει στο φίλο του Βασίλη Τσιτσάνη. Ήχογραμμένο μαζί δύο τραγουδια. Η επιτυχία μεγάλη, την καθιερώνει ως λαϊκή τραγουδίστρια. Το 1948 βραϊκείται στο «Τζιμή του Χοντρού», με επικεφαλής τον Τατάνη.

Η άρνησή της να ανταποκριθεί σε μια «παρραγγελία» και να πει το βασιλικό τραγούδι «Του αιτού ο γιος» έχει ως αποτέλεσμα τον ξηλοδαρμό της και την αποχώρησή της από την ταβέρνα. Στη συνέχεια πηγαίνει στον «Παναγική», στην όδω Ακαδημίας, με τον Μάρκο Βαμβακάρη. Εκεί τους συναντά ο νεαρός, τότε. Μόνας Χατζδάκις και τους ζητά να εμφανιστούν στο θέατρο Μουσουρή. Ελεγε, αργότερα, η Μπέλλου: «Το θέατρο ήταν γεμάτο από κόσμο των γραμμάτων και της αριστοκρατίας. Κόσμος που τον βλέπαμε για πρώτη φορά, αλλά και αυτοί δεν μας είχαν ακούσει ποτέ. Τραγουδίσουμε τον Μάρκο όλοι και μόνο με τη σειρά μου είπα το «Καμμένη ήθελε μια βραδιά», «Τζαμάτρε μονουλόλα μου» κ.α. Το πέντε δεν μπορού να το περάρωμα. Μας αποθέσανω. Ο Χατζδάκις πετούσε από τη χαρά του».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΑΣ, ΜΑΘΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΜΑΣ ΚΑΙ «ΣΕΒΑΣΜΟΣ» ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ & ΣΤΑ ΣΥΝΑΦΗ

ΤΩΡΑ

ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Εφαρμόζουμε όλοι

ΚΑΙ 7ωρο 5ήμερο

Τώρα όλοι μάθαμε. Με την παραβίαση του 7ώρου και 5ημέρου δεν αυξάνεται η εργασία και το μεροκάματο. Αντίθετα παραβιάζοντας το 7ωρο και 5ημερο μεγαλώνει η ανεργία, το μεροκάματο πέφτει.

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΖΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ:

Υποχωρήσεις, συμβιβασμούς και όταν θρούμε δουλειά να είναι χτυπημένο το μεροκάματο και να μεγαλώνουμε τη διάρκεια ανεργίας αυτών που «κάθονται». Το ίδιο επαναλαμβάνεται όταν πιάνει δουλειά ο άνεργος και τελειώσει η δουλειά για τον απασχολούμενο.

-ΜΕΧΡΙ ΠΟΥ ΟΑ ΠΑΕΙ ΑΥΤΟ:

Τέλος στο να σερνόμεστε γονατιστοί ο ένας σε θάρος του άλλου και όλοι μαζί ενάντια στον εαυτό μας και τα δικαιώματά μας. Όλοι μαζί όρθιοι για το δικαίωμα στη δουλειά και στη ζωή. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος από αγώνα και πάλι αγώνα.

«Ν' αγκαλιαστούμε» για την εφαρμογή και τήρηση του 7ώρου - 5ημέρου και όχι για την παραβίαση. «Εξηγημένοι...»

**ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΙ ΔΕΝ ΉΞΕΡΑ
7ωρο - 5ήμερο ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΜΑΣ**

**ΟΜΦΡΟΝΟΜΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ**

**ΤΗ ΜΑΧΗ ΑΥΤΗ ΘΑ ΤΗ ΔΩΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΗ ΤΟΥ 7ΩΡΟΥ, 5ΗΜΕΡΟΥ**

Κυρίως εφαρμόζοντάς τα και όχι με το ρόλο του «επόπτη», «κριτή», «παρατηρητή» και με «Υποδείξεις» ... «Κάντε αυτό, πηγαίνετε εκεί»
«ΝΑ ΠΑΜΕ» ΚΑΙ «ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ» ΛΕΜΕ